

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FILOZOFICKÁ FAKULTA

ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

JAZYKOVÝ REŽIM EU V PRAXI: SROVNÁNÍ DOSTUPNOSTI DOKUMENTŮ
V ČEŠTINĚ, VE FRANCOUZŠTINĚ A V ANGLIČTINĚ NA WEBOVÝCH
STRÁNKÁCH VÝBORU REGIONŮ

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Autor práce: Monika Rozmilerová

Studijní obor: FJEMO

Ročník: 3.

2013

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 15. května 2013

.....
Monika Rozmilerová

Chtěla bych na tomto místě poděkovat JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D. za ochotu, trpělivost a cenné rady při psaní této bakalářské práce.

Anotace

Téma této bakalářské práce je Jazykový režim EU v praxi, srovnání dostupnosti dokumentů v češtině, ve francouzštině a v angličtině na webových stránkách Výboru regionů. Nejprve tato práce představuje institucionální rámec Evropské unie. Dále se práce zabývá problematikou jazykového režimu EU. Následuje kapitola, která se podrobně věnuje Výboru regionů, jeho struktuře a postavení v průběhu legislativního procesu EU. Následuje analýza dostupnosti dokumentů ve zmíněných jazycích na webových stránkách Výboru, které předchází popis struktury těchto stránek. Srovnání dostupnosti dokumentů doplňují grafy a tabulky pro lepší přehlednost. V závěru jsou zhodnoceny výsledky srovnávání jak z kvantitativního, tak z kvalitativního hlediska.

.

Abstract

The topic of this bachelor thesis is the language regime of European Union in practice, compared to availability of documents in Czech, French and English on the website of the Committee of the Regions. At first, the thesis introduces the institutional framework of the European Union. Further, the work deals with EU's language regime. The next chapter is focused on the Committee of the Regions in detail, its structure and position in the EU's legislative process. The following chapter is about the analysis of availability of documents in the languages mentioned above on the Committee's website which precedes description of the structure of the site. For better understanding, comparison of available documents is illustrated in graphs and tables. At the end of the thesis, the results are evaluated both quantitatively and qualitatively.

Obsah

1. Úvod.....	7
2. Institucionální rámec Evropské unie.....	10
2.1 Orgány Evropské unie.....	11
2.1.1 Základní orgány.....	11
2.1.2 Finanční orgány.....	11
2.1.3 Poradní orgány.....	12
2.1.4 Interinstitucionální orgány.....	12
2.1.5 Agentury Evropské unie.....	12
3. Jazykový režim Evropské unie.....	14
3.1 Mnohojazyčnost Evropské unie.....	14
3.1.1 Pojem mnohojazyčnosti.....	15
3.1.2 Jazyková politika Evropské unie.....	15
3.1.3 Výhody a nevýhody mnohojazyčnosti Evropské unie.....	16
3.2 Jazyky Evropské unie.....	18
3.2.1 Autentické (smluvní) jazyky.....	18
3.2.2 Úřední jazyky.....	19
3.2.3 Pracovní jazyky.....	19
3.2.4 Regionální a menšinové jazyky.....	20
4. Výbor regionů.....	22
4.1 Struktura.....	23
4.2 Pravomoci.....	25
4.2.1 Stanoviska vydávaná na žádost orgánů EU.....	25
4.2.2 Stanoviska vydávaná z vlastního podnětu.....	26

5.	Dostupnost dokumentů na webových stránkách Výboru regionů	27
5.1	Popis a struktura internetových stránek Výboru regionů	28
5.2	Dostupnost dokumentů na stránkách Výboru regionů v češtině, francouzštině a angličtině	31
5.2.1	Obecné informace	31
5.2.2	Podklady ke schůzím	34
5.2.3	Legislativa	37
5.2.6	Celková dostupnost dokumentů	41
6.	Závěr	43
	Resumé	47
	Glosář	50
	Použité zdroje	52
	Seznam obrázků, tabulek a grafů	54
	PŘÍLOHA – Tabulka nalezených dokumentů	

1. Úvod

Titulem této bakalářské práce je „*Jazykový režim EU v praxi: srovnání dostupnosti dokumentů v češtině, ve francouzštině a v angličtině na webových stránkách Výboru regionů.*“ Hlavním cílem je tedy analýza jazykové dostupnosti dokumentů uveřejněných na výše zmíněných webových stránkách, která bude spočívat v podrobném prozkoumání těchto stránek s následným nashromážděním všech dokumentů vypracovaných ve třech zkoumaných jazycích, jež budou spočítány a rozčleněny do skupin podle zaměření jejich obsahu.

Téma jsem si vybrala proto, že studuji obor FJEMO (Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod) a v rámci studia jsem přišla do kontaktu i s evropským právem. Problematika dostupnosti dokumentů v češtině, francouzštině a angličtině mi přišla zajímavá také zejména proto, že tato práce zahrnuje zkoumání textů v uvedených jazycích, což rozšiřuje slovní zásobu v oblasti práva.

Než přejdu k samotnému rozboru jazykové dostupnosti dokumentů, tak v druhé kapitole představím institucionální rámec Evropské unie. Nejprve stručně charakterizuji tuto nadnárodní organizaci a poté se zaměřím na její orgány, které rozdělím do pěti skupin zahrnující konkrétní příklady. Začlenění Výboru regionů v tomto systému bude v této části pouze naznačeno, protože mu bude věnována samostatná kapitola předcházející analýze dostupnosti dokumentů na internetových stránkách Výboru, který nelze oddělit, neboť je nezbytnou součástí naplňování cílů této práce.

Další kapitola se bude věnovat jazykovému režimu Evropské unie. Zde představím například politiku EU v oblasti mnohojazyčnosti a také výhody a nevýhody, které tento systém mnohojazyčnosti přináší. Následně bude tato kapitola pojednávat o jazycích Evropské unie, rozdělených podle zavedeného systému, a to na jazyky autentické, úřední, pracovní, regionální a menšinové.

Následující kapitola se bude zabývat Výborem regionů. Nejdříve bude tento poradní orgán popsán z obecného hlediska, nebude samozřejmě chybět ani vysvětlení jeho struktury. Podrobněji se pak zaměřím na funkci Výboru v legislativním procesu EU a pravomoci, které mu umožňují se vyjadřovat k přijímaným právním předpisům.

Poslední kapitola této práce se bude týkat jazykového režimu Evropské unie v praxi, tedy srovnávání dostupnosti dokumentů na zmíněných internetových stránkách. Nejprve však bude třeba detailně tyto stránky popsat a rozebrat, aby bylo později patrné, odkud používané dokumenty určené k analýze pocházejí. Při popisu stránek se budu také věnovat odhalování textů a dokumentů skrývajících se pod jednotlivými odkazy. Poté přejdu ke kvantitativnímu rozboru informací dostupných v češtině, francouzštině a angličtině. Porovnávané dokumenty budou rozčleněny do čtyř skupin podle obsahu a zaměření. Až v závěru poslední kapitoly budou všechny výsledky shrnuty, aby bylo možné vypracovat celkovou dostupnost dokumentů na internetových stránkách Výboru regionů. Analytickou část budou doprovázet tabulky a grafy pro lepší přehlednost získaných výsledků.

Již zde v úvodu práce si troufám říci, že nejvíce dokumentů bude dostupných v anglickém jazyce, protože tento jazyk patří k nejrozšířenějším na světě a také není žádným tajemstvím, že v praxi patří mezi tři nejpoužívanější pracovní jazyky Evropské unie. Jistě bude velké množství dokumentů přístupných ve francouzském jazyce, vzhledem k tomu, že francouzština náleží k původním autentickým jazykům EU a také možná proto, že Výbor regionů sídlí v Bruselu v Belgii. Co se týče češtiny, tak můj názor na dostupnost dokumentů v tomto jazyce je poněkud skeptický. Přestože jsou si všechny jazyky Evropské unie rovny, tak přeci jen některé jsou upřednostňovány více, ale čeština mezi ně bohužel nepatří. Myslím si, že do češtiny budou překládány pouze ty nejdůležitější dokumenty. Avšak je možné, že když čeština patří k úředním jazykům EU téměř devět let, tak si mezi nimi již mohla vybudovat lepší postavení. Tyto domněnky budou poté v závěru buďto potvrzeny, nebo vyvráceny.

Co se týče použité literatury, tak vzhledem k tomu, že první čtyři kapitoly práce jsou pouze teoretického charakteru, budu převážně používat odborné publikace zabývající se danou problematikou a také příslušné právní předpisy, za občasné asistence oficiálních stránek Evropské unie www.europa.eu. Z důvodu nedostatku literatury zaměřené na jazykový režim Evropské unie, budou informace obsažené ve stejnojmenné kapitole čerpány převážně z publikace Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi. Náplň poslední kapitoly spočívá v práci s internetovými stránkami Výboru regionů www.cor.europa.eu, tyto stránky tedy budou

hlavním zdrojem informací. Práce bude také obsahovat resumé ve francouzštině a dvojjazyčný glosář.

2. Institucionální rámec Evropské unie

Evropská unie je specifický integrační útvar, který od posledního rozšíření v roce 2007 tvoří 27 evropských států s 500 miliony obyvatel. Tento jedinečný jev, jímž Evropská unie bezesporu je, má na jedné straně rysy státu, na straně druhé rysy mezinárodní organizace.¹Svým způsobem Evropská unie stojí nad členskými státy, jež jí svěřily některé své svrchované pravomoci definované ve Smlouvě o fungování EU. Tyto pravomoci vykonávají instituce Evropské unie za účelem dosažení jejích cílů, podpory jejích hodnot a naplňování zájmů jejích členských států a občanů. Vlastní soustava orgánů je jedním z nejvýraznějších znaků Unie, který přispívá k jejímu unikátnímu charakteru.²

Již na počátku evropské integrace bylo rozhodnuto, že Evropské společenství uhlí a oceli, Evropské hospodářské společenství a Evropské společenství pro atomovou energii budou řízeny vlastními institucemi, z nichž některé budou fungovat nezávisle na členských státech. Tato tři společenství měla některé orgány společné, ale jiné byly duplicitní, a proto bylo později nezbytné je sjednotit. K tomu došlo v roce 1965 Bruselskou smlouvou, také nazývanou „slučovací“, která nahradila tři Rady ministrů (EHS, ESUO a Euratom), dvě Komise (EHS a Euratom) a Vysoký úřad (ESUO) jednou Radou a jednou Komisí. Smlouvou z roku 1975 byl zřízen Účetní dvůr pro všechna tři společenství a Jednotný evropský akt v roce 1987 dal vzniknout Evropské radě.³ K dalším institucionálním změnám došlo po přijetí Maastrichtské, Niceské a Lisabonské smlouvy, pokud jde o způsob fungování a pravomoci jednotlivých orgánů. K těmto změnám přispěl také růst kompetencí Evropské unie a rozšiřování členských států.

¹ KŘEPELKA, F., *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*, s. 10.

² ZBÍRAL, R., *Institucionální rámec Evropské unie: právně-politologický pohled*, s. 19.

³ Evropská integrace ve smlouvách. *Europa: Portál Evropské unie* [online]. [cit. 2013-03-01]. Dostupné z http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/treaties_introduction_cs.htm.

V Evropské unii je uplatňován koncept institucionální rovnováhy, podle kterého všechny instituce jednají v mezích své působnosti. K tomu, aby se zajistilo respektování jak zájmů Unie, tak i členských států, slouží mechanismus, který spočívá v tom, že na rozhodování se podílí rovným dílem jak orgán, který reprezentuje zájmy Unie, tak orgán prosazující zájmy členských států. Proto byla vytvořena základní koncepce dvojice Komise-Rada, jež představují hlavní aktéry v rozhodovacím procesu.⁴

2.1 Orgány Evropské unie

Jelikož Evropská unie není státem ani mezinárodní organizací, jak již bylo zmíněno výše, nelze zde uplatnit Montesquieovo schéma dělby moci a její instituce rozdělit podle toho, zda mají moc výkonnou, zákonodárnou či soudní.⁵ V této práci jsem se rozhodla stávající orgány Evropské unie rozčlenit podle Tichého na základní, finanční, poradní, interinstitucionální a agentury.⁶

2.1.1 Základní orgány

Základních orgánů je 7. Těmi nejdůležitějšími jsou Evropský parlament, Rada EU, orgán reprezentující zájmy členských států, a Evropská komise, hájící zájmy Unie. Tyto zmíněné instituce se významně podílejí na legislativním procesu. Dále mezi základní orgány patří Evropská rada, Soudní dvůr Evropské unie, Evropská centrální banka a Účetní dvůr.

K základním orgánům jsou přidruženi Evropský veřejný ochránce práv a Evropský inspektor ochrany údajů.

2.1.2 Finanční orgány

Finančními orgány jsou Evropská centrální banka, která určuje a realizuje měnovou politiku a spolu s centrálními bankami všech členských států tvoří Evropský systém centrálních bank, a Evropská investiční banka mající za úkol financování investičních projektů EU.

⁴ TÝČ, V., *Základy práva Evropské unie pro ekonomy*, 4. vydání, s. 36.

⁵ SVOBODA, P., *Úvod do evropského práva*, 3. vydání, s. 16.

⁶ TICHÝ, L., *Evropské právo*, 3. vydání, s. 144.

2.1.3 Poradní orgány

Podle autora knihy Úvod do evropského práva Pavla Svobody lze orgány spadající do této kategorie rozdělit následovně:

- a) Poradní orgány založené primárním právem, kam patří Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů
- b) Poradní orgány při základních orgánech, do této skupiny patří Výbor stálých zástupců COREPER (při Radě EU) a Výbor pro dopravu (při Komisi)
- c) Orgány nepředvídané primárním právem, jež jsou početné poradní orgány skládající se z výborů a ze skupin odborníků
- d) Orgány ovlivňující normativní proces – gesční a legislativní výbory.⁷

2.1.4 Interinstitucionální orgány

Interinstitucionální orgány jsou pomocnými orgány, které vykonávají společné funkce pro celou Evropskou unii. Do této skupiny patří Úřad pro úřední tisky, vydávající Úřední věstník, Úřad pro výběr personálu nebo Evropská správní škola.

2.1.5 Agentury Evropské unie

Agentury Evropské unie jsou subsidiární decentralizované orgány zřizované tzv. hlavními orgány za účelem efektivního plnění cílů Smluv.⁸ Byly vytvořeny proto, aby byly nápomocné ostatním institucím EU v realizaci jejích politik. Agentury lze rozčlenit do tří skupin:

- a) Decentralizované agentury, které sídlí v různých členských zemích a jsou zaměřeny na technické, vědecké, provozní a regulační úkoly. Do této kategorie například patří Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA), Evropská agentura pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (EU-OSHA) nebo Evropská agentura pro životní prostředí (EEA).
- b) Agentury a orgány EURATOM, jejichž hlavním cílem je dohlížet na dodržování Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii. V současné

⁷ SVOBODA, P., *Úvod do evropského práva*, 3. vydání, s. 37.

⁸ SVOBODA, P., op. cit. s. 55.

době existují dvě takové agentury – Zásobovací agentura pro EURATOM (ESA) a Fusion for Energy (společný podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy).

- c) Výkonné agentury, které jsou pověřeny správou jednoho nebo více programů Společenství. Tyto agentury se zřizují na dobu určitou a jejich sídlo je totožné s umístěním Komise (Brusel nebo Lucemburk). Momentálně jsou zřízeny tyto agentury: Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERC), Výkonná agentura pro konkurenceschopnost a inovace (EACI), Výkonná agentura pro transevropskou dopravní síť (TEN-TEA), Výkonná agentura pro výzkum (REA), Výkonná agentura pro vzdělání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) a Výkonná agentura pro zdraví a spotřebitele (EAHC).⁹

⁹ Agentury a decentralizované orgány. *Europa: Portál Evropské unie* [online]. [cit. 2013-03-01]. Dostupné z: http://europa.eu/agencies/executive_agencies/index_cs.htm.

3. Jazykový režim Evropské unie

3.1 Mnohojazyčnost Evropské unie

Evropská unie sdružující 27 evropských států má více než dvě desítky autentických a úředních jazyků. Důvody, proč Evropská unie používá 23 úředních jazyků, jsou demokracie, transparentnost a právo na informace.¹⁰ Protože EU vydává právní předpisy závazné pro své občany, je třeba, aby tyto předpisy byly zveřejněny a zpřístupněny v jazyce, kterému tito občané rozumějí.

Právním základem pro mnohojazyčný režim EU je nařízení č. 1/1958 o užívání jazyků, jež bylo přijato jako úplně první nařízení Společenství. Podle něj „*texty zasílané orgánům členským státem nebo osobou podléhající jeho jurisdikci se sepisují v jednom z úředních jazyků. Odpověď se podává v témže jazyce.*“¹¹ Nařízení č. 1 stanovilo úředními jazyky francouzštinu, němčinu, italštinu a nizozemštinu, což byly jazyky tehdejších členských států. S přístupem dalších členských států se počet úředních jazyků zvýšil. Nicméně počet úředních jazyků je nižší než počet členských států, protože Německo a Rakousko společně používají němčinu, Řecko a Kypr mají společnou řečtinu, Belgie a Lucembursko sdílejí jazyky se svými sousedy, Německem, Francií a Nizozemím.

Přestože jsou si všechny úřední jazyky rovny, ve skutečnosti rovnost mezi třidvaceti jazyky nelze zajistit. Z důvodu efektivnosti, rychlosti a finančních nákladů instituce Evropské unie pracují s třemi hlavními jazyky, angličtinou, francouzštinou a němčinou.¹² Drtivá většina dokumentů se připravuje právě v některém z těchto tří jazyků.¹³

¹⁰ *Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii*. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2008.

¹¹ Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství, článek 2.

¹² *Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii*.

¹³ KŘEPELKA, F., *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*, s. 50.

3.1.1 Pojem mnohojazyčnosti

Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost definuje tento pojem dvěma způsoby, jednak jako schopnost jednotlivce používat několik jazyků, tak jako soužití různých jazykových společenství v jedné zeměpisné oblasti.¹⁴

3.1.2 Jazyková politika Evropské unie

Evropská unie jako integrační celek na jedné straně usiluje o sjednocení evropských států, ale na straně druhé respektuje a chrání rozmanitost nejen kulturní a náboženskou, ale i jazykovou.¹⁵ Tento princip je společně se zákazem diskriminace na jazykovém základě zakotven v Listině základních práv Evropské unie. Navíc lidé ovládající více jazyků představují pro EU výhodu, lépe totiž využijí příležitostí, které jim nabízí.

Pro politiku v oblasti mnohojazyčnosti byl zlomový vstup 12 nových členů v období mezi léty 2004 a 2007, který více než zdvojnásobil počet úředních jazyků z 11 na 23 a soustředil pozornost na úlohu jazyků v EU jako nikdy předtím. To podnítilo EU k tomu, aby v roce 2007 ustanovila mnohojazyčnost jako novou oblast politiky.¹⁶

Za základ politiky mnohojazyčnosti lze považovat tři hlavní cíle, jimiž jsou: zaručit občanům přístup k právním předpisům Evropské unie ve všech úředních jazycích; zajistit, aby byla jazykům přiznána důležitější role za účelem zvýšení zaměstnanosti a konkurenceschopnosti; a podpořit občany ve studiu cizích jazyků, aby ovládali tak vedle své mateřštiny nejméně další dva jazyky¹⁷.

Důraz je kladen zejména na poslední zmiňovaný bod, kdy Evropská unie každoročně investuje desítky milionů eur do programů, které evropským občanům umožňují odbornou jazykovou přípravu. Společným rysem těchto programů je přeshraniční spolupráce partnerů nejméně ze dvou zemí EU. Každý z těchto programů

¹⁴ Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost. Dostupné z: <http://lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:CS:PDF>.

¹⁵ Listina základních práv Evropské unie, článek 22.

¹⁶ *Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii*. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2008.

¹⁷ Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost. Dostupné z: <http://lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:CS:PDF>.

je pojmenován po některém známém evropském pedagogovi: Comenius (po Janu Ámosovi Komenském), Erasmus (po Erasmu Rotterdamském) a Leonardo Da Vinci.¹⁸

Motivací pro podporu výuky cizích jazyků v Evropské unii je mnoho, jazykové znalosti nepřispívají pouze k osobnímu rozvoji občanů, ale jsou také nezbytné pro porozumění si v mnohojazyčné společnosti, zvyšují zaměstnanost a evropským podnikům zajišťují konkurenceschopnost.

3.1.3 Výhody a nevýhody mnohojazyčnosti Evropské unie

Absence obecného komunikačního jazyka na území Evropské unie s sebou přináší výhody i nevýhody. Nejprve bych chtěla v této podkapitole vyzdvihnout přínos mnohojazyčného systému, ze kterého těží nejen samotní občané, ale i podniky působící na území EU, jak naznačuje citát Leonarda Orbana, člena Evropské komise od roku 2007 do roku 2010, který byl zodpovědný za politiku mnohojazyčnosti: *„Schopnost dorozumět se v několika jazycích je velkou výhodou pro jednotlivce, organizace i podniky. Zvyšuje kreativitu, boří kulturní stereotypy, umožňuje pohled z jiné perspektivy a pomáhá rozvíjet inovativní výrobky a služby.“*

Pomineme-li, že největším přínosem mnohojazyčnosti je transparentnost Unie a že tak občané mohou bez jazykových bariér komunikovat s jejími institucemi, můžeme dále za výhodu považovat programy zmíněné v předchozí podkapitole, kdy Evropská unie svým občanům poskytuje možnost získat stipendia pro studium a vzdělávání se v zahraničí. V rámci těchto programů jsou také umisťováni asistenti do škol, kteří pomáhají při výuce cizího jazyka. Evropská unie taktéž financuje výměnné pobyty žáků za účelem motivace ke studiu jazyků.¹⁹

Součástí strategie Evropské unie v oblasti výuky jazyků je snaha prosadit, aby se děti už od útlého věku učily alespoň dva cizí jazyky. Studium více jazyků již od raného věku je bezesporu klad, v tomto momentě je totiž lidská mysl při učení

¹⁸ *Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii*. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2008.

¹⁹ Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:CS:PDF>.

nejvíce poddajná. Tento cíl si hlavy států a vlád EU stanovily na summitu v Barceloně v březnu 2002.²⁰

Následně znalost dalších jazyků, kromě jazyka mateřského, umožňuje lidem jít tam, kde se nacházejí pracovní příležitosti, protože každý občan EU má právo žít a pracovat i v jiných členských státech EU.

Mnohojazyčnost je velkým přínosem také v oblasti obchodu a podnikání, podle průzkumů bylo prokázáno, že znalost více jazyků je klíčová pro uzavírání obchodních kontaktů i zvýšení vývozu.²¹

Nyní přejdeme k nevýhodám mnohojazyčného systému. Vzhledem k tomu, že seznam úředních jazyků je dlouhý, tak i náklady s tím spojené jsou značné. Celkové náklady na překladatelské a tlumočnické služby všech orgánů a institucí dohromady činí přibližně jednu miliardu EUR ročně. Tato částka představuje přibližně 1 % rozpočtu EU, což činí něco málo přes 2 eura na jednoho občana. Avšak na druhou stranu mají všichni občané za uvedenou cenu univerzální přístup ke všem právním předpisům EU, jakož i právo komunikovat a být informován.²²

Kromě toho je také třeba zmínit skryté náklady mnohojazyčnosti, jež jsou jen těžko vyčíslitelné. Ty jsou způsobeny menší efektivitou práce úředníků, kteří musejí dennodenně pracovat s náročnými cizojazyčnými texty. Pro výkon této práce EU zaměstnává jen vysoce kvalifikované pracovníky, jejichž mzdy vzhledem k náročnosti práce jsou vyšší, než je u těchto profesí obvyklé.²³

V praxi, při aplikaci evropského práva, existence 23 úředních jazyků často činí potíže. Mnohdy dochází k rozporu mezi jednotlivými jazykovými verzemi. Především při používání systému dvojího překladu, při kterém vzniká větší pravděpodobnost

²⁰ Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:CS:PDF>.

²¹ *Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii*. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2008.

²² Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:CS:PDF>.

²³ KŘEPELKA, F., *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*, s. 48.

výskytu nepřesností v překládaných textech, přičemž je tento fakt v oblasti práva dost zásadní.

3.2 Jazyky Evropské unie

Obecně se jazyky EU rozdělují na autentické, úřední a pracovní. Jelikož jazyková rozmanitost nezahrnuje pouze 23 úředních jazyků, je třeba následně také zmínit jazyky regionální a menšinové, jimiž hovoří více než 40 milionů občanů.

3.2.1 Autentické (smluvní) jazyky

Autentické neboli smluvní jazyky jsou jazyky, ve kterých jsou vypracovány zřizovací smlouvy. Na počátku evropské integrace byly tyto jazyky pouze čtyři - francouzština, němčina, italština a holandština. Na základě šesti platných smluv o přistoupení nových členských států se autentické jazyky rozšířily o angličtinu, irštinu, dánštinu, řečtinu, portugalskou, španělštinu, finštinu, švédštinu, češtinu, estonštinu, litevštinu, lotyštinu, maďarštinu, maltštinu, polštinu, slovenštinu, slovinštinu a od roku 2007 o bulharštinu a rumunštinu. Všechna znění smluv mají podle Smlouvy o Evropské unii stejnou platnost.²⁴

Toto ustanovení má praktický dopad na občany Unie, kteří podle článku 24 Smlouvy o fungování Evropské unie mají právo se „*písemně obracet na orgány EU v jednom z jazyků uvedených v čl. 55 Smlouvy o Evropské unii a mají právo obdržet odpověď ve stejném jazyce*“²⁵

Množství autentických jazyků dělá EU unikátní organizací na mezinárodní úrovni, nikde ve světě totiž neexistuje srovnatelné mnohojazyčné zachycení práva. Křepelka dále uvádí, že obvykle mezinárodní smlouvy nemají větší počet autentických jazyků než šest. Avšak s výjimkou smluv sjednaných mezi Evropským společenstvím a nečlenskými státy, v tomto případě se k 23 úředním jazykům EU připojují ještě úřední jazyky nečlenských států, jichž se smlouva týká.²⁶

²⁴ Smlouva o Evropské unii, článek 55.

²⁵ Smlouva o fungování Evropské unie, článek 24.

²⁶ KŘEPELKA, F., *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*, s. 41.

3.2.2 Úřední jazyky

Úřední jazyky jsou stejné jako jazyky autentické. Do těchto jazyků se povinně překládají nařízení, směrnice a rozhodnutí Evropské unie. Ve všech jazycích je k dispozici Úřední věstník, kde jsou tyto legislativní akty pravidelně zveřejňovány. Rovněž se do úředních jazyků překládají i rozsudky Soudního dvora.

Právní úprava úředních jazyků Evropské unie je stanovena nařízením číslo 1/1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství, jež je zmíněno výše. Jak již bylo naznačeno, tak na počátku byly tyto jazyky pouze čtyři. K prvnímu rozšíření došlo v roce 1973 po přistoupení Spojeného království, Irsko a Dánsko, kdy se přidala angličtina a dánština. Po přistoupení Řecka v roce 1981 se k úředním jazykům přidala řečtina, o pět let později španělština a portugalština, v roce 1995 švédština a finština. A poté následovalo připojení 10 nových členských států v roce 2004, které bylo pro rozšíření úředních jazyků zlomové, k prozatím 11 jazykům přibyla čeština, slovenština, slovinština, maďarština, polština, maltština, estonština, litevština a lotyština. K poslednímu rozšíření došlo prozatím naposled v roce 2007 s přístupem Rumunska a Bulharska, jejichž úřední jazyky se připojily k úředním jazykům Evropské unie. S plánovaným přistoupením Chorvatska do Evropské unie v roce 2013 by se současný počet 23 oficiálních jazyků měl zvýšit na 24, protože platí zásada, že každá členská země přinese jeden další úřední jazyk.

3.2.3 Pracovní jazyky

Podle nařízení číslo 1/1958 jsou pracovní jazyky definovány jako jazyky úřední. Avšak samotné instituce Evropské unie jsou dokladem toho, že mnohojazyčný režim v této podobě je neudržitelný.²⁷ Jak již bylo několikrát zmíněno v předchozích kapitolách, pro práci uvnitř orgánů EU se navzdory rovnému postavení všech 23 jazyků používají převážně tři ústřední jazyky, jimiž jsou angličtina, francouzština a němčina. Tyto tři jazyky v rámci Evropské unie fungují jako tzv. pivotní jazyky.

²⁷ KŘEPELKA, F., *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*, s. 50.

Obvykle dokumenty určené k překladu, které jsou vypracované ve zbývajících jazycích, se přímo nepřekládají do ostatní 22 úředních jazyků, ale nejprve se přeloží buď do angličtiny, francouzštiny nebo němčiny, a následně do dalších jazyků.²⁸

Přestože angličtina není původním autentickým jazykem Evropského hospodářského společenství, její převaha nad francouzštinou a němčinou je jednoznačná, a to z důvodu, že angličtinu ovládá většina úředníků a odborníků. Na druhém místě je francouzština a až za ní němčina, které přísluší třetí místo.²⁹

Francouzština považována několik stolení za jazyk diplomacie a komunikace elit byla odsunuta na druhé místo. Přesto si nadále v Evropské unii udržuje výsadní postavení, neboť má status pracovního jazyka na Evropském soudním dvoru.³⁰

3.2.4 Regionální a menšinové jazyky

Vzhledem k tomu, že heslem EU je „Jednotná v rozmanitosti“, je patrné, že jednou z jejích charakteristik je i ochrana regionálních a menšinových jazyků. Těchto jazyků je více než 60 a hovoří jimi přibližně 50 milionů lidí. Dle definice Evropské charty regionálních či menšinových jazyků „výraz *„regionální či menšinové jazyky“ označuje jazyky, které jsou: i) tradičně užívány na daném území státu občany tohoto státu, kteří tvoří skupinu početně menší než ostatní obyvatelstvo státu; a ii) odlišné od úředního jazyka (úředních jazyků) tohoto státu.“³¹ V této skupině však nejsou zahrnuty jazyky migrantů, navzdory tomu, že jich je více než 175.*

Na základě rozhodnutí Rady EU mohou být regionální a menšinové jazyky použity při formálních schůzkách i v dokumentech EU. Podmínkou je uznání daných jazyků ústavou členského státu. Do této kategorie patří albánština, alsaština, aragonština, asturština, baskičtina, bretonština, katalánština, kornština, korsičtina, friština, furlanština, gaelština, galicijština, ladino, dolnoněmčina, manština, okcitánština,

²⁸ *Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii*. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2008.

²⁹ KŘEPELKA, F., *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*, s. 51.

³⁰ KŘEPELKA, F., op. cit. s. 52.

³¹ Evropská charta menšinových či regionálních jazyků. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/assets/ministerstvo/Evropska-charta-regionálních-ci-mensinových-jazyku.pdf>.

romština, sámština, sardinština, lužická srbština, velština a jidiš.³² Překlady do těchto jazyků si zabezpečují vlády členských států sami na vlastní náklady.

K cílům Evropské unie týkajících se regionálních a menšinových jazyků patří snaha tyto jazyky zachovat, a proto, jak říká článek 7 již zmíněné Charty, „[...]podporuje užívání regionálních nebo menšinových jazyků, v ústní i psané formě, ve veřejném i v soukromém životě“ a „poskytuje vhodné formy a prostředky pro výuku a studium regionálních nebo menšinových jazyků na všech vhodných stupních.“³³ Z těchto důvodů například Evropská unie finančně podporuje Evropský úřad pro méně používané jazyky (nevládní organizace zastupující zájmy příslušníků komunit regionálních jazyků a jazyků národnostních menšin) a informační a dokumentační síť Mercator, která se zabývá vzděláváním, legislativou a sdělovacími prostředky v oblasti regionálních a menšinových jazyků.³⁴

³² Produkty pro regionální a menšinové jazyky. Evropská komise [online]. [cit. 2013-03-10]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/languages/languages-of-europe/rml-products_cs.htm.

³³ Evropská charta menšinových či regionálních jazyků. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/assets/ministerstvo/Evropska-charta-regionalnich-ci-mensinovy-ch-jazyku.pdf>.

³⁴ Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:CS:PDF>.

4. Výbor regionů

Výbor regionů je poradní orgán, jenž byl založen Smlouvou o Evropské unii, samotná instituce však vznikla až po nabití účinnosti smlouvy v roce 1993. Tento orgán má dohlížet na dodržování principu subsidiarity a skrze něj mohou zástupci volení na regionální a místní úrovni ovlivňovat legislativu EU, a tak lépe zastupovat své voliče. Výbor regionů více přibližuje evropským občanům legislativní proces, což je skutečně podstatné, vzhledem k tomu, že 70 % přijímaných právních aktů má dopad právě na regionální a místní politiku.³⁵

Smlouva o fungování EU více upřesňuje úlohu Výboru regionů, ten podle článku 300 spolu s Hospodářským a sociálním výborem plní poradní funkci a je nápomocen Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.³⁶ Výbor regionů sídlí v Bruselu a skládá se ze zástupců regionálních a místních samosprávných celků, kteří buď mají volební mandát v některém regionálním nebo místním samosprávném celku, nebo jsou ve svém regionu významnými činiteli.

Významnější změny od Maastrichtu pro Výbor regionů nastaly po ratifikaci Lisabonské smlouvy v roce 2009. Tato smlouva posílila institucionální úlohu Výboru regionů v celém legislativním procesu. Byly rozšířeny povinnosti, kdy musí být Výbor konzultován. Novotou je zejména konzultace návrhů již ve fázi přípravy legislativního návrhu.³⁷ Poté jakmile je návrh vypracován, musí být Výbor opět konzultován. K novým pravomocem přibily i nové oblasti politiky, jako např. energetika a změny klimatu. Nejdůležitějším přínosem Lisabonské smlouvy Výboru je právo podat žalobu k Evropskému soudu, a to ve dvou případech, za účelem ochrany svých vlastních institucionálních výsad a za účelem žádosti o zrušení nového právního předpisu EU,

³⁵ Hlavní údaje. *Výbor regionů* [online]. [cit. 2013-03-15]. Dostupné z: <http://cor.europa.eu/cs/about/Pages/key-facts.aspx>.

³⁶ Smlouva o fungování Evropské unie, článek 300.

³⁷ Lisabonská smlouva učiní z Výboru regionů strážce subsidiarity. *Tisková zpráva COR/09/113*.

o němž se domnívá, že je v rozporu se zásadou subsidiarity v politických oblastech, kde Smlouva o EU vyžaduje konzultaci VR.³⁸

4.1 Struktura

Výbor regionů má v současné době 344 členů a stejný počet náhradníků ze všech 27 členských zemí, všichni jsou jmenováni Radou na návrhy států EU na dobu pěti let. Počet členů zastupujících jednotlivé státy je stanoven takto:

- 24 pro Francii, Itálii, Německo a Spojené království;
- 21 pro Polsko a Španělsko;
- 15 pro Rumunsko;
- 12 pro Belgii, Bulharsko, Českou republiku, Maďarsko, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko a Švédsko;
- 9 pro Dánsko, Finsko, Irsko, Litvu a Slovensko;
- 7 pro Estonsko, Lotyšsko a Slovinsko;
- 6 pro Kypr a Lucembursko;
- 5 pro Maltu.³⁹

V případě přistoupení nových členských států nesmí počet členů překročit 350.

Každý členský stát má ve Výboru svou delegaci složenou ze členů a náhradníků VR. Tyto delegace odrážejí politickou a regionální rovnováhu každého členského státu. Každá delegace má svá vlastní vnitřní pravidla a volí si předsedu, scházejí se vždy před zahájením plenárního shromáždění, aby prodiskutovaly postoje svých regionů k politickým otázkám, které se budou na zasedání projednávat.

Výbor se schází formou plenárního shromáždění šestkrát ročně. Hlavními úkoly plenárního shromáždění jsou zejména přijímání stanovisek a usnesení.⁴⁰ Předseda Výboru zastupuje a řídí jeho práci. V současné době je předsedou Španěl Ramón Luis

³⁸ Lisabonská smlouva učiní z Výboru regionů strážce subsidiarity. *Tisková zpráva COR/09/113*.

³⁹ Výbor regionů. *Evropský parlament* [online]. [cit. 2013-03-15]. Dostupné z: http://circa.europa.eu/irc/opoce/fact_sheets/info/data/how/institutions/article_7161_cs.htm.

⁴⁰ Jednací řád Výboru regionů, článek 13.

Valcárcel Siso, který byl zvolen v červenci 2012 na dobu 2,5 roku. Předseda stojí v čele předsednictva. Předsednictvo si volí členové Výboru na dvouleté funkční období. Šedesátičlenné předsednictvo sestává z předsedy, místopředsedy, předsedů politických skupin, zbylá místa se dělí mezi národní delegace následovně:

- tři místa: Německo, Španělsko, Francie, Itálie, Polsko, Spojené království,
- dvě místa: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Řecko, Irsko, Litva, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Finsko, Švédsko,
- jedno místo: Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Slovinsko.⁴¹

Předsednictvo se stará o organizaci a koordinaci práce plenárního shromáždění a komisí a o jednotlivé agendy, schází se nejméně jednou za tři měsíce.

Výbor je rozdělen do šesti odborných komisí specializujících se na různé politické oblasti, a k tomu navíc existuje jedna Komise pro finanční a administrativní záležitosti. Odborné komise mají zejména za úkol vypracovávat návrhy stanovisek a usnesení, které budou následně projednány na plenárních shromážděních. Komise jsou kompetentní v záležitostech týkajících se zaměstnanosti, hospodářské a sociální soudržnosti, zdraví; vzdělání, kultury; životního prostředí, změn klimatu, energetiky; dopravy

a transportních sítí; civilní ochrany a služby obecného zájmu.⁴² Plenární shromáždění vytváří komise na počátku každého čtyřletého funkčního období, v této chvíli existují tyto komise:

- Komise pro občanství, správu, institucionální a vnější věci (CIVEX)
- Komise pro politiku územní soudržnosti (COTER)
- Komise pro hospodářskou a sociální politiku (ECOS)
- Komise pro vzdělání, mládež, kulturu a výzkum (EDUC)
- Komise pro životní prostředí, změnu klimatu a energetiku (ENVE)
- Komise pro přírodní zdroje (NAT)

⁴¹ Jednací řád Výboru regionů, článek 28.

⁴² Výbor regionů v kostce. *Výbor regionů* [online]. [cit. 2013-03-21]. Dostupné z: <http://cor.europa.eu/cs/about/Pages/index.aspx>.

- Komise pro finanční a administrativní záležitosti (CAFA).⁴³

Členové Výboru regionů se také seskupují do čtyř politických frakcí, které odrážejí hlavní politické směry v Evropě:

- Evropská lidová strana (EPP)
- Strana evropských socialistů (PES)
- Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (ALDE)
- Unie pro Evropu národů – Evropská aliance (UEN-EA).

4.2 Pravomoci

Výbor regionů je konzultativním orgánem, jenž byl založen proto, aby vyjadřoval názory místních a regionálních samosprávných celků na právní předpisy EU. Jak již bylo řečeno, tak je nápomocen Evropské komisi, Radě a Evropskému parlamentu, tyto instituce ovlivňuje během legislativního procesu, pokud se jedná o oblasti politiky, které jsou ve středu zájmu evropských regionů. V případě konzultace mohou Komise, Rada a Parlament stanovit lhůtu pro vydání stanoviska, po uplynutí stanovené lhůty mohou tyto orgány jednat i bez tohoto stanoviska.⁴⁴

4.2.1 Stanoviska vydávaná na žádost orgánů EU

a) Obligatorní konzultace

V některých záležitostech musí Komise, Rada a Parlament povinně konzultovat s Výborem regionů. Jedná se o oblasti, které byly začleněny do Smlouvy o fungování Evropské unie. Jsou to: kultura; všeobecné a odborné vzdělání, mládež a sport; veřejné zdraví; doprava; transevropské sítě; hospodářská a sociální soudržnost; zaměstnanost; sociální politika; energetika; životní prostředí.⁴⁵

⁴³ Komise. *Výbor regionů* [online]. [cit. 2013-03-21]. Dostupné z: <http://cor.europa.eu/cs/activities/commissions/Pages/commissions.aspx>.

⁴⁴ Výbor regionů. *Evropský parlament* [online]. [cit. 2013-03-15]. Dostupné z: http://circa.europa.eu/irc/opoce/fact_sheets/info/data/how/institutions/article_7161_cs.htm.

⁴⁵ Smlouva o fungování Evropské unie, článek 167, 165, 168, 172, 91, 175, 148, 153, 194, 192.

b) Fakultativní konzultace

Dále může být Výbor konzultován v oblastech, které mají dopad na regionální a místní samosprávy. Nepovinné konzultace se mohou uskutečnit, pokud jsou splněna některá kritéria, např. téma se vztahuje k pravomocím regionálních a místních orgánů; navrhovaná legislativa má dopad na místní a regionální rozpočty nebo na hospodářskou, sociální a územní soudržnost; budoucí právní akt je citlivý, pokud jde o subsidiaritu.⁴⁶

4.2.2 Stanoviska vydávaná z vlastního podnětu

Výbor regionů může na základě své iniciativy předkládat také vlastní stanoviska. Avšak tato stanoviska nemusí být hlavními orgány legislativního procesu brány v potaz, a to dokonce bez udání jakéhokoli důvodu.

V případě je-li konzultován Hospodářský a sociální výbor, Výbor regionů o tomto vyžádání stanoviska musí být informován. Pokud usoudí, že jsou dotčeny regionální zájmy, může v této věci zaujmout stanovisko.⁴⁷

⁴⁶ Protokol o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:102:0006:0010:CS:PDF>.

⁴⁷ Smlouva o založení Evropského společenství, článek 265.

5. Dostupnost dokumentů na webových stránkách Výboru regionů

Cílem této kapitoly je porovnat dostupnost dokumentů v češtině, ve francouzštině a v angličtině na webových stránkách Výboru regionů. Na úvod představím zmíněné webové stránky, jejich strukturu a popíšu jejich vzhled. Poté se tato kapitola bude věnovat stěžejnímu tématu této kvalifikační práce, a to dostupnosti dokumentů na webových stránkách Výboru regionů.

Webové stránky Výboru regionů nejsou příliš přehledně uspořádané, nachází se na nich hned několik stejnojmenných odkazů, pod kterými se v některých případech nalézají různé informace a dále odkazující sekce. Při popisu stránek Výboru budou použity tři druhy odkazů, které je možné od sebe rozlišit označením. Pro odkazy, které zabírají střed úvodní stránky a jsou umístěny v barevných lištách, budu používat označení tučně a kurzívou (***odkaz***), pro odkazy v záhlaví jen kurzívu (*odkaz*), a nakonec pro odkazy v zápatí kurzívu podtrženě (*odkaz*).

Jelikož se na stránkách Výboru nachází velké množství dokumentů s různým zaměřením, pro přehlednost a lepší orientaci jsem se je rozhodla rozdělit do čtyř skupin. Pod první skupinou s názvem Obecné informace se skrývají údaje o Výboru regionů. Následuje kategorie Podklady ke schůzím, která je nejobsáhlejší. Kategorie Legislativa je zaměřena na schválená stanoviska a usnesení. Poslední kategorií jsou Ostatní dokumenty, což jsou dokumenty dostupné na internetových stránkách Výboru regionů převážně ve formátu PDF, jsou to zejména různé brožury, propagační materiály a studie.

Analyzované dokumenty jsou nejčastěji vypracovány ve zmíněném formátu PDF a v programu Microsoft Word, avšak jsou v této práci použity i některé články a texty uveřejněné na internetových stránkách.

Práce s webovými stránkami Výboru regionů se uskutečnila v době od 25. 3. 2013 do 26. 4. 2013.

5.1 Popis a struktura internetových stránek Výboru regionů

Internetové stránky Výboru regionů jsou dostupné na adrese www.cor.europa.cz. Zadání této adresy do internetového vyhledávače nás zavede na úvodní stranu, kde si můžeme vybrat jeden z 23 úředních jazyků. Stránce mírně dominuje anglický nadpis „*The EU Assembly of Regional and Local Representatives*“⁴⁸, což potvrzuje převahu anglického jazyka. Dalším důkazem, který již takto na úvod potvrzuje hypotézu, že nejvíce dokumentů na stránkách Výboru regionů bude dostupných v angličtině, je krátký text, který se zobrazí, když se kurzor přemístí na odkaz na jednu z dostupných jazykových verzí. Tento text v češtině zní: „*Internetové stránky jsou dostupné ve všech úředních jazycích Evropské unie, avšak může dojít k přesměrování na anglickou verzi, nebude-li překlad k dispozici.*“

Obrázek č.1: Úvodní strana české verze internetových stránek Výboru regionů

The screenshot shows the homepage of the Committee of the Regions (CoR) in Czech. At the top, there is a navigation bar with the CoR logo and the title "Shromáždění EU regionálních a místních zástupců". Below the navigation bar, there are four main columns: "Aktuality" (News), "Akce" (Events), "Evropa v našem kraji" (Europe in our region), and "Sledujte nás" (Follow us). The "Aktuality" column features two news items with photos of speakers. The "Akce" column lists several events with dates. The bottom section of the page is divided into four boxes: "Předsedkyně a členové" (Chairwomen and members), "Činnost" (Activities), "Hlavní akce" (Main events), and "Kalendář" (Calendar). The "Činnost" box highlights the plenary session and the "Europe 2020" strategy. The "Kalendář" box shows a calendar for May 2013 with a highlighted date of the 16th.

Zdroj: www.cor.europa.eu

⁴⁸ Překlad nadpisu zní *Shromáždění EU regionálních a místních zástupců*.

Označení české jazykové verze nás zavede přímo na hlavní stránku, kde samozřejmě nemůže chybět logo Výboru regionů, umístěné v levém horním rohu, a také se zde opakuje stejný nápis „*Shromáždění EU regionálních a místních zástupců*“ jako na úvodní stránce, avšak již v příslušném jazyce, ten je umístěn v horní části stránek uprostřed. Nejvíce prostotu na stránce zabírají aktuality, jejichž nadpisy referují o činnosti Výboru, a různé události. Dále na sebe upozorňují výrazné odkazy v barevném provedení lemující stránku z levé i pravé strany, které hned upoutají pozornost případného čtenáře. Tyto odkazy poskytují krátké informace, jež je dobré si přečíst nejdříve. Kromě již zmíněného odkazu ***Aktuality a akce*** ve žlutém poli, jsou zde také odkazy ***Činnost Výboru regionů*** v tmavě modrém poli (momentálně tento název odkazu na české verzi stránek z nějakého důvodu chybí), ***Evropa v našem kraji*** ve světle modrém poli, ***Sledujte nás*** v zeleném poli, ***O této internetové stránce*** v oranžovém poli.

Mimo ***Aktuality a akce***, jež poskytují možnost přečíst si články o nejnovějších událostech a plánovaných akcích, po kliknutí na zbývající odkazy se na pozadí objeví obrázek, na němž je obvykle krátký text, který více charakterizuje zaměření daného odkazu. Na tento text je třeba opět kliknout pro získání více údajů.

Pod ***Činností Výboru*** se skrývá pár vět o Výboru regionů a jeho postavení v rozhodovacím procesu EU, opět aktuality a také přehled plánovaných schůzí plenárního shromáždění. Pokud se čtenáři informace zdají nedostatečné, je tu sekce Více o činnosti VR.

Odkaz ***Evropa v našem kraji*** umožňuje dohledat informace o místních a regionálních orgánech členských států. Nejprve je však třeba vybrat jednu z 27 zemí Evropské unie. Jak praví úvodní věta, tak tato stránka by měla také obsahovat aktuality, akce a kontakty. Aktuality jsou stejné jako ty na hlavní stránce, avšak s tím rozdílem, že některé z nich jsou přeloženy do českého nebo slovenského jazyka. Akce v době práce s webovými stránkami se buďto žádná nekonala, nebo česká verze stránek je neúplná, což je více pravděpodobné, protože na anglické verzi se několik odkazů na akce nachází. Kontakty se také nepodařilo dohledat. Sekce Národní delegace obsahuje jen obecnou charakteristiku národních delegací téměř bez zaměření na českou

národní delegaci. Ještě méně informací se dozvíme v sekci Regionální kancelář, kde se dočteme jen stručný popis jejich funkcí.

Odkaz ***Sledujte nás*** přesměrovává čtenáře na jiné internetové stránky a sociální sítě jako *flickr, Youtube, eNewsletters, Follow*, kde je možné si prohlédnout fotografie, videa, stáhnout e-Zpravodaj jen v omezeném výběru jazyků, a komunikovat se členy Výboru regionů.

O této internetové stránce je velice praktický odkaz, který je čtenáři nápomocný při orientaci na webových stránkách Výboru. V sekci Kde nás najdete se nacházejí užitečné odkazy, které čtenáře dovedou na nejnavštěvovanější stránky, jež se zabývají například informacemi o struktuře a činnosti Výboru, událostech a dokumentech. Pod sekci Mapa stránek se nacházejí téměř stejné odkazy jako v předchozí sekci.

Pokud se chceme dozvědět více o Výboru regionů, jsou zde odkazy umístěné v záhlaví a zápatí hlavní stránky. Odkazy jsou v obou částech téměř stejné: O Výboru regionů, Činnost VR, Aktuality a akce, Dokumenty. V záhlaví je navíc odkaz *Evropa v našem kraji*, který byl již výše rozebrán, a *Zúčastněte se*, jenž tvrdí že se v této sekci můžeme zapojit do práce VR prostřednictvím veřejných konzultací, ocenění, návštěv a sociálních sítí. Podrobněji jsou těmito možnostmi rezervace informačních návštěv, které Výbor organizuje pro veřejnost, a zúčastnění se různých akcí, konferencí, internetových průzkumů a debat.

Odkazy umístěné v zápatí stránky jsou na rozdíl od těch v záhlaví podrobněji rozčleněny. Pod odkazem *O Výboru regionů* je možno se dozvědět více o struktuře poradního orgánu, k čemuž slouží sekce Předseda, Členové, Národní delegace, Politické skupiny, a poslání. Tento odkaz také odkazuje na Veřejná nabídková řízení a zakázky. Pomocí sekcí Pracovní příležitosti a Stáže se případní zájemci mohou zapojit do pracovního procesu ve Výboru regionů.

Činnost VR, tento odkaz byl v této práci již zmíněný, avšak ten umístěný v zápatí poskytuje více informací a údajů, a to o předsednictvu, plenárním shromáždění, komisích, stanoviscích a usneseních. Užitečná je zejména sekce Síť, která nabízí různé sítě, jak napovídá název, kde regiony a města mohou diskutovat a vyměňovat si zkušenosti s politikou EU.

Odkaz *Aktuality a akce* byl zmíněn hned několikrát, tento v zápatí se liší tím, že neposkytuje jen aktuální zprávy, ale i odkazy na tiskové zprávy, rozhovory a zpravodaj „*Regiony a města Evropy*“, bohužel ten je dostupný jen v šesti jazycích (DE, EN, ES, FR, IT, PL).

Asi nejobsáhlejší je odkaz *Dokumenty*, kde jsou zařazeny brožury, studie, podklady ke schůzím a archiv, pod tímto odkazem jsou uvedeny kontakty na archiv a otevírací hodiny.

Pod odkazem *VR Praktické* jsou zařazeny některé sekce, o kterých se již mluvilo výše jako Regionální kanceláře, Mapa stránek nebo Navštivte VR. Zde je tou nejdůležitější sekcí Kontakty, kde je uvedena nejen adresa a telefonní číslo, ale především další sekce Contact us, která představuje nejrychlejší spojení s Výborem regionů, v případě že máme nějaké dotazy.

Na závěr je třeba zmínit, že anglická a francouzská verze stránek je na první pohled stejná, nejen co se týče vzhledu, ale i uspořádání odkazů.

5.2 Dostupnost dokumentů na stránkách Výboru regionů v češtině, francouzštině a angličtině

Dokumenty uveřejněné na internetových stránkách Výboru regionů jsem pro potřeby této práce rozdělila do čtyř kategorií – Obecné informace, Podklady ke schůzím, Legislativa, Ostatní dokumenty – neboť, jak již bylo naznačeno na začátku této kapitoly, se na stránkách Výboru nachází nepřehledné množství dokumentů. Roztřídění dokumentů do zmíněných kategorií umožňuje lepší orientaci v těchto dokumentech.

5.2.1 Obecné informace

Vzhledem k tomu, že se tato práce zaměřuje na Výbor regionů, tak se první podkapitola věnující se dostupnosti dokumentů zaměří na prezentaci tohoto orgánu na webových stránkách www.cor.europa.eu. Přesněji řečeno se bude zabývat dokumenty v češtině, francouzštině a angličtině, jejichž pomocí se dostávají do povědomí veřejnosti informace o samotném orgánu a hlavně o jeho fungování. K tomuto úkolu posloužily dokumenty spíše v podobě textů dostupných na stránkách Výboru, než soubory ve formátu PDF nebo vypracované v programu Microsoft Word.

V této kategorii jsou zařazeny zejména informace, které se nacházejí pod odkazy s názvem O Výboru regionů. Zde se můžeme dozvědět vše podstatné o členech, úloze a administrativním členění. Základní údaje po kliknutí na výše zmíněný odkaz jsou dostupné ve všech třech jazycích, angličtině, francouzštině i češtině. Pokud se rozhodneme pátrat po větších podrobnostech, tak sekce na české verzi stránek nás vždy zavedou k anglickému provedení. Zajímavé ovšem je, že ani francouzská verze stránek není kompletně vypracována ve francouzštině. Některé sekce nás opět zavedou k informacím v angličtině. Pouze v anglickém jazyce jsou dostupné údaje o členech Výboru, politických skupinách a pracovních příležitostech, které Výbor údajným zájemcům nabízí.

Do této kategorie je třeba také zařadit informace skrývající se pod odkazy Činnost VR. Tyto odkazy se podrobněji zabývají činností Výboru regionů, jak již napovídá název. Lépe řečeno, zde je popsáno, jak se Výbor podílí na rozhodovacím procesu, kdy musí být konzultován, nebo jak Výbor vnitřně funguje při vypracovávání a přijímání stanovisek. Asi nejpočetnější informace v této kategorii nabízí sekce Komise (odkaz Činnost VR v zápatí), kde se nacházejí jejich podrobné charakteristiky a popis role, kterou hrají při vytváření stanovisek, ty jsou dohledatelné pouze v anglickém jazyce. Ostatně jako převážná většina dokumentů nalézající se v této kategorii.

Dále nelze opomenout informace zařazené do odkazu Aktuality a akce (odkaz v zápatí) jako jsou tiskové zprávy, rozhovory, zpravodaj, aktuality a akce, které Výbor regionů buď pořádá, nebo se na nich podílí, například mezi hlavní akce Výboru patří Open Days, EuroPCom, a summity, jež pořádá Výbor každé tři roky, aby umožnil zvoleným regionálním zástupcům se sejít a prodiskutovat výzvy, které EU nabízí. Jazyková dostupnost dokumentů v této sekci je poněkud pestřejší než v předchozích dvou sekcích. Vezmeme-li v potaz např. tiskové zprávy, tak ty si můžeme ve většině případů přečíst jak v angličtině, tak i ve francouzštině, bohužel v češtině jen tři. Rozhovory jistě stojí také za zmínku, po jejich prozkoumání lze říci, že rozhovory byly ze začátku poctivě vypracovávány v angličtině i francouzštině, postupem času však francouzština „odpadla“ a rozhovory, které mají aktuálnější datum, jsou dostupné již jen v angličtině. Zpravodaj snad není třeba zmiňovat, protože jak už bylo napsáno

výše, ten je vypracováván v šesti jazycích a mezi nimi samozřejmě angličtina a francouzština nechybí.

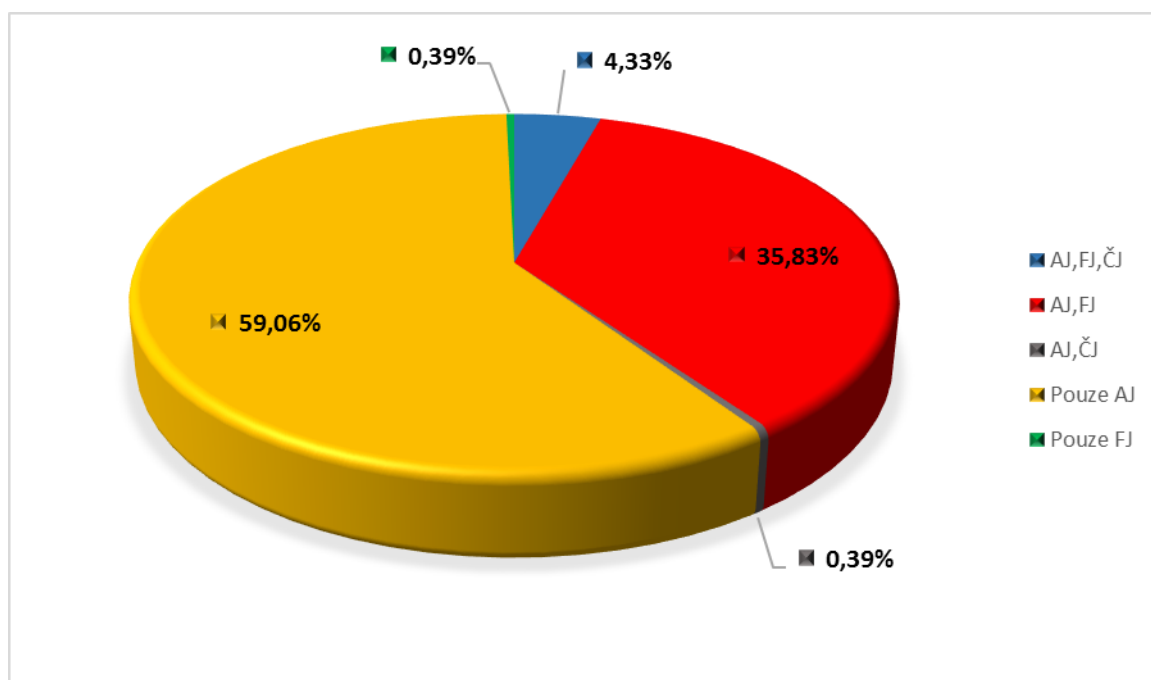
Z příložené tabulky je patrné, že pro rozbor jazykové dostupnosti dokumentů zaměřených na obecné informace o Výboru regionů, bylo použito 254 dokumentů. Ve všech třech jazycích, češtině, francouzštině a angličtině, je dostupných 11 dokumentů. Jde převážně o nejzákladnější informace o Výboru a jeho činnosti, i v češtině si můžeme také přečíst pár tiskových zpráv. Jen v angličtině a francouzštině se v této kategorii nalézají 91 dokumentů, což tvoří podíl 35,83 %. Výjimku tvoří jeden dokument, jenž je vypracován v angličtině a češtině, jedná se o zprávu a obrazovou dokumentaci k summitu, který se v roce 2009 konal v Praze. Nejvíce dokumentů je dostupných pouze v angličtině, celkem 150. Pouze ve francouzštině se při hledání informací o Výboru regionů vyskytl jen jeden dokument.

Tabulka č. 1 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Obecné informace

JAZYK	PODÍL (%)	POČET
Aj,Fj,Čj	4,33	11
Aj,Fj	35,83	91
Aj,Čj	0,39	1
Aj	59,06	150
Fj	0,39	1
Celkem	100,0	254

Zdroj: vlastní zpracování

Graf č. 1 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Obecné informace

Zdroj: vlastní zpracování

5.2.2 Podklady ke schůzím

Podklady ke schůzím se nacházejí pod odkazem Dokumenty (odkaz v zápatí) v téměř stejnojmenné sekci Podklady ke schůzi, která čtenáře přeměruje do databáze TOAD, kde jsou zařazeny pracovní dokumenty Výboru regionů. Převážná většina dokumentů v této databázi souvisí s prací jednotlivých orgánů Výboru, tedy všech komisí, předsednictva a plenárního shromáždění. Vzhledem k tomu, že jich bylo napočítáno celkem 7561, tak jim byla vyhrazena jedna celá kategorie.

K rozboru jazykové dostupnosti dokumentů v této kategorii byly použity dokumenty typu: pozvánky na schůzi, programy jednání, zápisy z jednání, návrhy na vypracování stanoviska z vlastní iniciativy, návrhy stanovisek a usnesení. Podle informací uveřejněných na oficiálních stránkách Výboru regionů by měly tyto dokumenty být dostupné v databázi po dobu 90 dnů, avšak k dohledání jsou v databázi dokumenty i mnohem starší. Při analyzování dokumentů jsem použila spisy nalézající se ve složkách aktuálních komisí, které se datují od začátku roku 2010. Dále internetové stránky Výboru sdělují, že pracovní dokumenty plenárního

shromáždění zůstávají k dispozici v této databázi po dobu dvou let. Opět je však možné dohledat spisy mnohem starší. Zkoumané dokumenty plenárních shromáždění, stejně tak i předsednictva, pocházejí již z roku 1999.

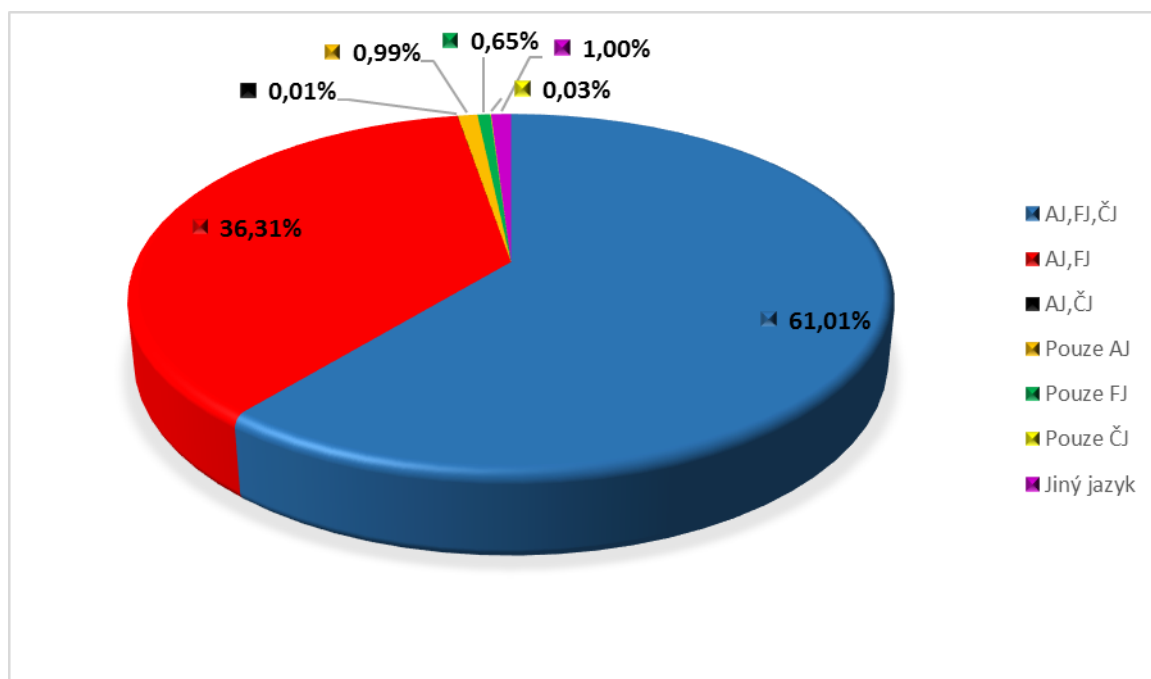
Z tabulky č. 2 je jasné patrné, že nejvíce dokumentů zařazených do kategorie Podklady ke schůzím je dostupných ve všech třech zkoumaných jazycích. V češtině, angličtině a francouzštině si tedy můžeme přečíst dohromady 4613 dokumentů, což je zejména pro česky mluvící obyvatelstvo velmi dobrá zpráva. Druhé místo v této kategorii náleží dokumentům dostupným v angličtině a francouzštině, kterých je více než jedna třetina, 36,31 %. Opět se mezi dokumenty objevil i jeden, který není dostupný ve francouzštině, ale jen v angličtině a češtině. Pravděpodobně se však jedná o nějaké nedopatření, s ohledem na to, že dotyčný dokument je dostupný ve všech úředních jazycích. Tato jazyková kombinace, angličtina, čeština, je v této obsáhlé skupině zastoupena pouze 0,01 %. Poněkud překvapující je fakt, že oproti předchozí kategorii se v této nijak významně nepodílí dokumenty dostupné pouze v angličtině, těch je jen 75, což je nepatrný počet při pohledu na celkové množství použitých dokumentů. Procentuálně se v této skupině podílí necelým 1 %. Dokumentů dostupných pouze ve francouzštině je 49. Zajímavé je, že se v této kategorii vyskytly také dva dokumenty, jež jsou přístupné pouze v češtině. Během analyzování jazykové dostupnosti dokumentů v češtině, francouzštině a angličtině se několikrát vyskytly dokumenty, které nejsou dostupné ani v jednom z uvedených jazyků. Jedná se hlavně o dokumenty v němčině, ale pak také v holandštině nebo španělštině.

Tabulka č. 2 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Podklady ke schůzím

JAZYK	PODÍL (%)	POČET
Aj,Fj,Čj	61,01	4613
Aj,Fj	36,31	2745
Aj,Čj	0,01	1
Aj	0,99	75
Fj	0,65	49
Čj	0,03	2
Jiný jazyk	1,00	76
Celkem	100,00	7561

Zdroj: vlastní zpracování

Graf č. 2 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Podklady ke schůzím

Zdroj: vlastní zpracování

5.2.3 Legislativa

Nejdůležitější kategorií je Legislativa, pod kterou spadají všechna schválená stanoviska a usnesení. Stanoviska a usnesení lze na stránkách Výboru regionů vyhledat hned několika způsoby. Jednou z možností je kliknout na sekci Stanoviska a usnesení nacházející se pod odkazem Činnost VR (odkaz v zápatí), kde si můžeme přečíst i obecné informace o tom, co to stanoviska a usnesení jsou. Na pravé straně jsou pak umístěny další sekce určené k jejich vyhledávání. První z nich Search for opinions and resolutions nás opět zavede do databáze TOAD. A druhá Opinions adopted na stránku, kde jsou ke stažení ve formátu PDF a všech úředních jazycích všechna přijatá stanoviska seřazená buďto chronologicky od roku 2006 až do roku 2010, nebo podle komisí, které stanoviska vypracovávaly. Další možností, jak vyhledat stanoviska a usnesení je rovnou přejít přes odkaz Dokumenty (odkaz v zápatí) do databáze TOAD. Já osobně zvolila tu druhou možnost, tedy práci s databází TOAD, protože v této databázi se nacházejí stanoviska a usnesení přijatá v mnohem delším časovém úseku, a to od roku 1999 až do aktuálního roku 2013.

Kategorie Legislativa je pokládána za nejdůležitější zvláště proto, že se zabývá závaznými legislativními akty, bez nichž v některých případech nemůžou instituce EU dále rozhodnout. Vzhledem k tomu, že se Výbor regionů svými stanovisky a usneseními podílí na legislativě Evropské unie, která má právní dopad na všechny evropské občany, dalo by se předpokládat, že by tyto právní dokumenty měly být dostupné ve všech úředních jazycích, tedy i v češtině, francouzštině a angličtině.

Z tabulky č. 3 je vidět, že se v databázi TOAD od již zmíněného roku 1999 až do současnosti nachází celkem 947 stanovisek a usnesení. V angličtině a francouzštině jich je dohromady 341, ve většině případů jsou to stanoviska a usnesení přijatá do roku 2004, přesněji řečeno do vstupu České republiky do Evropské unie, kdy se k úředním jazykům přidala také čeština. Nejvíce dokumentů je dostupných ve všech třech zkoumaných jazycích, tedy v češtině, angličtině a francouzštině. Protože od přistoupení České republiky uplynulo téměř devět let, tak je celkem logické, že dokumentů přijatých poté, v češtině, francouzštině a angličtině, musím být více, skoro o polovinu, než těch přijatých v období 1999-2003, tedy jen v angličtině a francouzštině. Napočítáno jich bylo 602, čímž tedy zastávají v této kategorii podíl

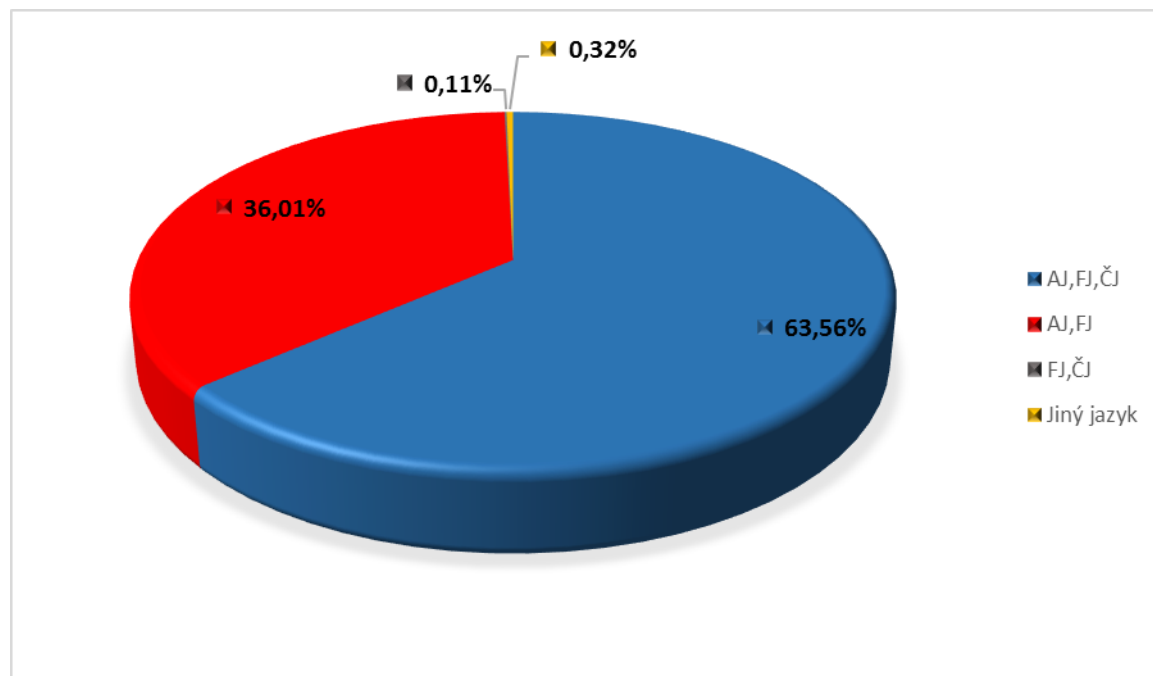
63,57 %. V této skupině byl dokonce nalezen jeden dokument pouze v češtině a francouzštině. Vyskytly se zde i dokumenty, jež nejsou dostupné ani v jednom ze stěžejních jazyků pro tuto práci, avšak pouze jen tři. Jeden v holandštině, v italštině a také v řečtině.

Tabulka č. 3 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Legislativa

JAZYK	PODÍL (%)	POČET
Aj,Fj,Čj	63,57	602
Aj,Fj	36,01	341
Fj,Čj	0,11	1
Jiný jazyk	0,32	3
Celkem	100,00	947

Zdroj: vlastní zpracování

Graf č. 3 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Legislativa

Zdroj: vlastní zpracování

5.2.4 Ostatní dokumenty

Do poslední kategorie s označením Ostatní dokumenty jsou zařazeny dokumenty převážně ve formátu PDF. Tyto dokumenty jsou v této skupině umístěny proto, že svým obsahem a zaměřením je není možné zařadit do žádné z předchozích skupin.

Jedná se o brožury a loga, jak Výboru regionů, tak i různých akcí, které Výbor pořádá. Tyto propagační materiály jsou umístěny pod odkazem Dokumenty (odkaz v zápatí). Loga jsou na webových stránkách ke stažení ve vysokém rozlišení ve formátu JPG. Přestože jsme na úvod upozornění, že loga jsou dostupná ve všech úředních jazycích, tak ve skutečnosti tomu tak není. Oficiální logo Výboru je k dispozici jen v 19 jazycích včetně angličtiny, francouzštiny i češtiny, chybí bulharština, řečtina, irština a rumunština. Zbývá dvě loga jsou uveřejněna jen v angličtině. Brožury pak pojednávají nejen o evropských městech a regionech, ale například i o předsednictví jednotlivých členských zemí.

Do této skupiny jsou také začleněny studie, které jsou k nalezení opět pod stejným odkazem v sekci Studie. Ve všech případech jsou studie vypracovány ve formátu PDF v časovém období 1999 až 2012. Ústředním tématem jsou obvykle místní a regionální orgány.

Do této kategorie je zahrnut dotazník, s jehož pomocí chce Výbor analyzovat účinnost strategie Evropa 2020. Evropa 2020 je strategií Evropské unie, jejímž cílem je v Evropě vytvořit inteligentní a udržitelnou ekonomiku, která bude podporovat sociální začleňování. Na naplňování těchto cílů se samozřejmě významně podílí i Výbor regionů. Zmíněný dotazník je na stránkách Výboru ke stažení hned v několika jazycích, mezi nimi je angličtina a francouzština, bohužel v češtině je tento dotazník nedostupný.

Dále jsou do analýzy dostupnosti dokumentů v této kategorii zahrnuty odborné publikace, ve kterých se odborníci vyjadřují k evropské politice. Lze je najít pod odkazem O činnosti VR (odkaz v zápatí) v sekci Víceúrovňová správa.

Je třeba také započítat dokumenty, jež se nacházejí v databázi TOAD v sekci Practical information. Dokumenty v této sekci jsou převážně určeny členům Výboru regionů.

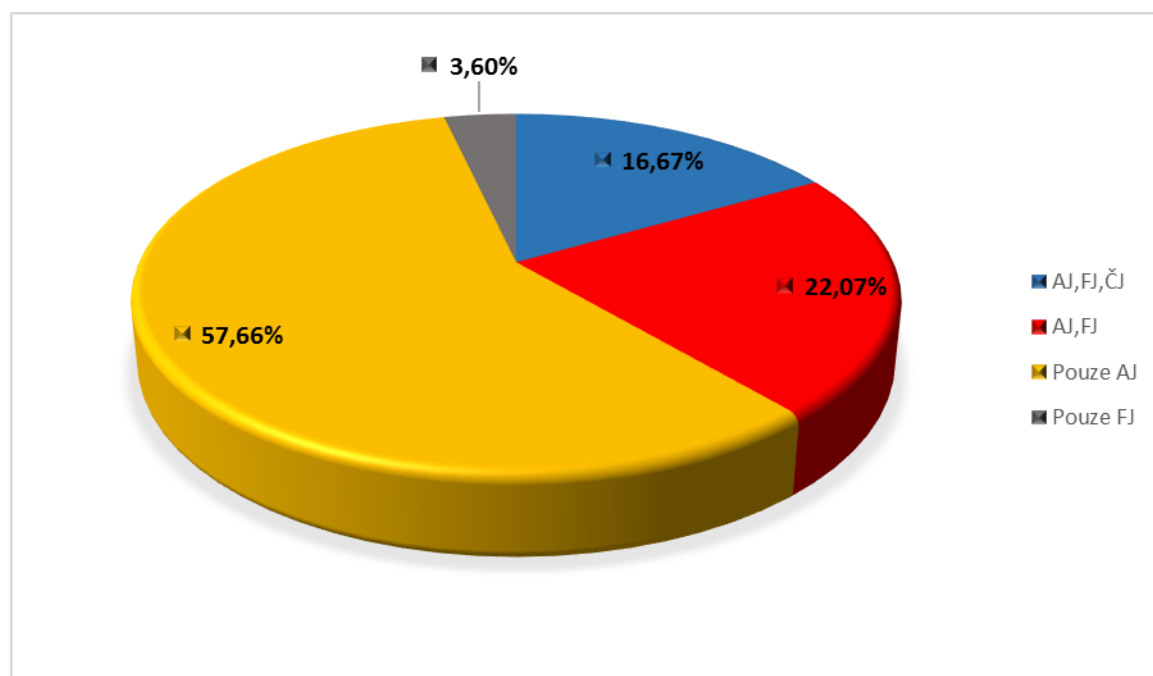
Celkově bylo pro analýzu dostupnosti dokumentů v kategorii Ostatní dokumenty použito 222 dokumentů. Ve všech třech zkoumaných jazycích jich bylo nalezeno pouze 37, tedy 16,67 %. O něco málo více dokumentů je dostupných v angličtině a francouzštině, 49 dokumentů. Největší podíl v této kategorii má jednoznačně angličtina, a to 57,66 %. Jen nepatrné množství, 8 dokumentů, je dostupné pouze ve francouzštině.

Tabulka č. 4 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Ostatní dokumenty

JAZYK	PODÍL (%)	POČET
Aj,Fj,Čj	16,67	37
Aj,Fj	22,07	49
Aj	57,66	128
Fj	3,60	8
Celkem	100,00	222

Zdroj: vlastní zpracování

Graf č. 4 – Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Ostatní dokumenty

Zdroj: vlastní zpracování

5.2.6 Celková dostupnost dokumentů

Celkem bylo na internetových stránkách Výboru regionů nalezeno 8984 dokumentů, které byly rozděleny do čtyř kategorií. Do kategorie Obecné informace bylo zařazeno 254 dokumentů, do druhé kategorie Podklady ke schůzím jich bylo zařazeno 7561, jedná se tedy o nejpočetnější skupinu, do kategorie Legislativa 947 a do poslední kategorie s názvem Ostatní dokumenty jich bylo dohromady zařazeno 222.

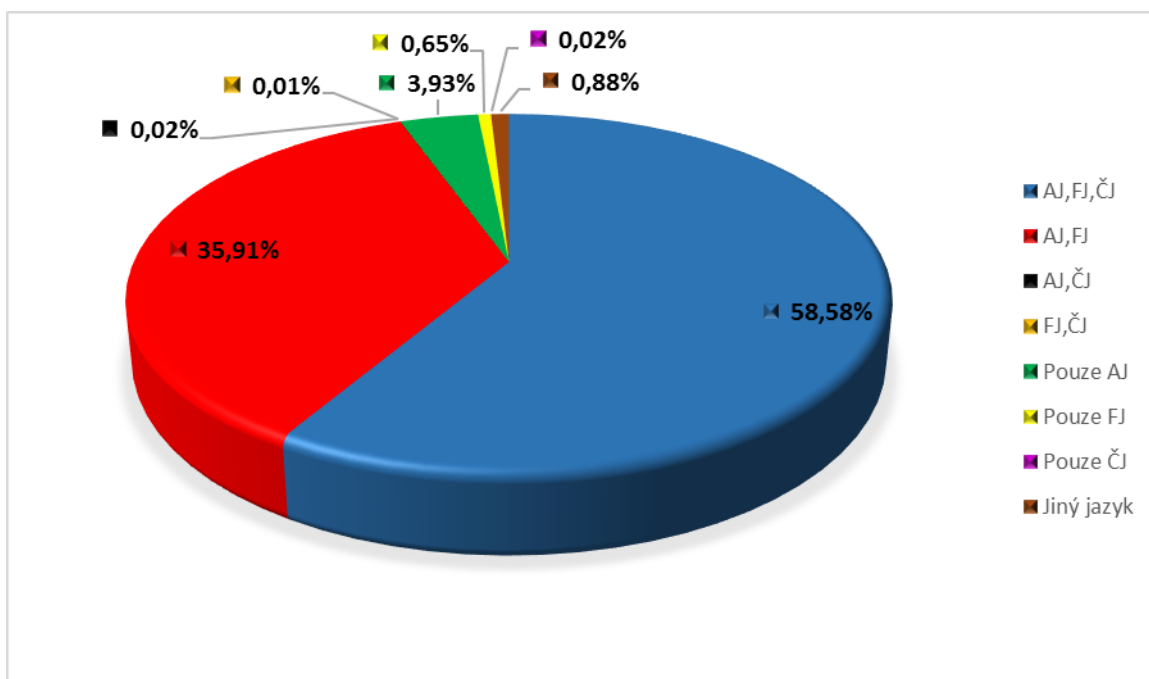
Tabulka č. 5 shrnuje všechny výsledky zjištěné v předchozích kategoriích. Na první pohled je patrné, že nejvíce dokumentů je na internetových stránkách Výboru regionů dostupných ve všech třech zkoumaných jazycích, tedy v češtině, francouzštině a angličtině. V těchto jazycích se na stránkách nachází více jak polovina dokumentů, 58,58 %. Naopak nejméně dokumentů je dostupných pouze v češtině, jen 0,02 %, podobně na tom jsou i spíše neobvyklé jazykové kombinace jako angličtina-čeština nebo francouzština- čeština.

Tabulka č. 5 – Celková dostupnost dokumentů na internetových stránkách Výboru regionů

JAZYK	PODÍL (%)	POČET
Aj,Fj,Čj	58,58	5263
Aj,FJ	35,91	3226
Aj,Čj	0,02	2
Fj,Čj	0,01	1
Aj	3,93	353
Fj	0,65	58
Čj	0,02	2
Jiný jazyk	0,88	79
Celkem	100,00	8984

Zdroj: vlastní zpracování

Graf č. 5 – Celková jazyková dostupnost na internetových stránkách Výboru regionů

Zdroj: vlastní zpracování

6. Závěr

Tématem předkládané práce je Jazykový režim EU v praxi: srovnání dostupnosti dokumentů v češtině, ve francouzštině a v angličtině na webových stránkách Výboru regionů, a proto jejím hlavním úkolem je rozebrat jazykovou dostupnost dokumentů nacházejících se na již zmíněných stránkách.

V úvodní části bakalářské práce je krátce pohovořeno o institucionálním rámci Evropské unie. Následně jsou orgány EU rozčleněny do pěti skupin, na základní, finanční, poradní, interinstitucionální a agentury EU. Výbor regionů patří mezi poradní orgány je v této části pouze zmíněn. Výboru regionů je vyhrazena samostatná kapitola číslo 4, která se podrobněji zaměřuje na tento orgán, jenž se částečně podílí na legislativním procesu EU.

Vzhledem k tomu, že téma úzce souvisí s jazykovým režimem Evropské unie, tak je mu také věnována jedna samotná kapitola. Problematika mnohojazyčnosti se dostala do popředí zájmů EU hlavně po roce 2004 a 2007, kdy do EU přistoupily nové členské země, čímž se počet úředních jazyků více než zdvojnásobil. Nyní má EU 27 členských zemí a celkem 23 úředních jazyků. Důvodem, proč počet úředních jazyků není totožný s počtem členských států, je ten, že některé státy používají stejný jazyk, jako například Německo a Rakousko. Dále jsou v této kapitole nastíněny výhody a nevýhody, které mnohojazyčný systém EU obnáší, a jaký mají vliv jak na evropské občany, tak na samotnou EU. Jazyky Evropské unie se dělí nejen na úřední, ale také autentické, pracovní, regionální a menšinové.

Poté následuje kapitola, jenž pojednává o Výboru regionů. Výbor regionů je poradní orgán založený Smlouvou o Evropské unii. Tento orgán, který se skládá ze zástupců regionální a místní správy, více přibližuje evropským občanům legislativní proces. Vnitřní strukturu Výboru tvoří předsednictvo spolu s předsedou a místopředsedou, šest odborných komisí, národní delegace a politické skupiny, scházejí se formou plenárního shromáždění šestkrát ročně. Mezi pravomoci Výboru regionů patří vydávání stanovisek a usnesení, jimiž se vyjadřuje k evropské legislativě.

Hlavním smyslem této bakalářské práce byla analýza dostupnosti dokumentů v českém, francouzském a anglickém jazyce na webových stránkách Výboru regionů www.cor.europa.eu. Nejdříve byly tyto internetové stránky popsány a rozebrány

podle jednotlivých odkazů. První zjištění, které je zde třeba zmínit, bylo, že na první pohled vypadají internetové stránky Výboru regionů ve všech třech zkoumaných jazycích stejně.

Protože se na internetových stránkách Výboru regionů nachází velké množství dokumentů, tak bylo nutné tyto dokumenty před samotným rozbořem jazykové dostupnosti rozdělit do několika kategorií. Zvolenými kategoriemi jsou Obecné informace, Podklady ke schůzím, Legislativa a Ostatní dokumenty.

Na začátku byla vyslovena hypotéza, že nejvíce dokumentů bude na stránkách Výboru regionů dostupných v anglickém jazyce. Avšak s ohledem na zmíněné kategorie se tato domněnka potvrdila jen částečně. Angličtina převažuje jen ve dvou kategoriích, Obecné informace a Ostatní dokumenty. Naopak ve zbývajících kategoriích, Podklady ke schůzím a Legislativa, jednoznačně převažují dokumenty dostupné ve všech třech zkoumaných jazycích, češtině, francouzštině a angličtině.

Do kategorie Obecné informace bylo zařazeno 254 dokumentů, které se týkají obecných informací o Výboru regionů, jeho činnosti a struktury, dále do této kategorie byly zařazeny také tiskové zprávy, aktuality a akce. Jak již bylo naznačeno o odstavec výše, tak nejvíce těchto dokumentů je možné nalézt jen v angličtině, jež představuje podíl 59,06 %. Mezi takovými dokumenty byly například informace k pracovním příležitostem a stážím, které Výbor regionů nabízí, z čehož vyplývá, že od případných zájemců o práci u Výboru se očekává, že ovládají angličtinu. Ve všech třech jazycích jsou dostupné jen ty nejzákladnější informace, celkem 11 dokumentů.

Kategorie Podklady ke schůzím a Legislativa shromažďují dokumenty, které se zabývají buďto přípravou legislativních dokumentů, nebo samotnou legislativou, a proto je třeba, aby tyto dokumenty byly srozumitelné nejen všem členům Výboru regionů, ale i evropským občanům, jichž se tato legislativa přímo dotýká. Není tedy příliš velkým překvapením, že velká část těchto dokumentů skrývajících se pod těmito dvěma kategoriemi je dostupná ve všech úředních jazycích, včetně češtiny, francouzštiny a angličtiny. V případě Podkladů ke schůzím je těchto dokumentů 4613 z celkového počtu 7561. Oproti tomu dokumenty jen v angličtině zde představují podíl pouze 0,99 %. Podobné výsledky byly zjištěny i v kategorii Legislativa s celkovým množstvím dokumentů 947. Znovu převažují dokumenty v češtině, francouzštině

a angličtině s 63,57 %. Dokumenty dostupné pouze v angličtině v této kategorii nemají zastoupení, ale s poměrně velkým počtem dokumentů, 341, se na druhém místě umístila kombinace angličtina, francouzština.

Do kategorie Ostatní dokumenty, která je nejméně početná s 222 dokumenty, byly zařazeny převážně soubory ve formátu PDF. Většinou jde o brožury, studie, odborné publikace a loga, které jsou opět nejvíce dostupné v angličtině, 57,66 %. V češtině, francouzštině a angličtině se pod tímto odkazem nachází jen 37 dokumentů. Mezi těmito dokumenty chybí logo Výboru regionů, u kterého by se dalo předpokládat, že bude dostupné ve všech úředních jazycích. Tento předpoklad je navíc podpořen tvrzením na samotných stránkách Výboru regionů, kde je demonstrováno, že by tomu tak mělo být. Nedostupnost oficiálního loga Výboru regionů ve všech 23 jazycích EU naznačuje, že na webových stránkách tohoto poradního orgánu není respektován princip mnohojazyčnosti uznávající rovnost úředních jazyků.

Pro tuto bakalářskou práci bylo ke dni 26. 4. 2013 celkem nashromážděno 8984 dokumentů. Po konečném shrnutí výsledků ze všech čtyřech kategorií vyšlo najevo, že domněnka vyslovená v úvodu této práce se potvrdila. Na internetových stránkách Výboru regionů je nejvíce dokumentů dostupných v angličtině, 98,44 % veškerých sdělení si můžeme přečíst právě v tomto jazyce. Potvrdila se i ta část tvrzení, že druhé místo bude patřit francouzštině. Mírně překvapivé bylo vysoké číslo procentuálního zastoupení dokumentů ve francouzštině, které ve výsledku činí 95,15 %. Francouzštinu od angličtiny dělí pouze 3,29 %, což tedy pro angličtinu nepředstavuje nijak triumfální náskok, který byl z mé strany celkem očekáván. A nakonec byla potvrzena i poslední část tvrzení, to že češtině při srovnání jazykové dostupnosti náleží poslední místo. I přes toto pro Čechy nepříliš milé zjištění, je nutné vyzdvihnout poměrně příznivý výsledek, v češtině je totiž možné si na stránkách Výboru regionů přečíst více jak polovinu dokumentů, přesněji řečeno 58,64 %. K tomuto pro češtinu kladnému výsledku významně přispěly dokumenty zařazené do dvou nejpočetnějších kategorií, Podklady ke schůzím a Legislativa, kam byly zařazeny pracovní dokumenty komisí, ve kterých působí i čeští zástupci, a hlavně stanoviska a usnesení, jež jsou právními dokumenty a měly by být srozumitelné všem občanům Evropské unie. Avšak stále se

na stránkách Výboru nachází 41,36 % dokumentů, které si česky hovořící občané musejí přečíst v jiném jazyce.

Prvenství angličtiny v rámci Evropské unie si lze vysvětlit tím, že je jedním z pracovních jazyků a ve výuce cizích jazyků dokonce zastává první místo. Dalším důvodem je jistě také fakt, že angličtina náleží k úředním jazykům EU už od roku 1973 a nemluví se jí pouze ve Spojeném království, ale také v Irsku a na Maltě. Vysoké výsledky francouzštiny mají prapůvod zejména v historii, protože francouzština patří k původním autentickým jazykům, měla tedy možnost si vybudovat významné postavení již od samého počátku evropské integrace. Dále stejně jako angličtina je i francouzština jedním z pracovních jazyků EU. Francouzsky se mimo Francii hovoří také v Belgii a Lucembursku. Oproti tomu je čeština úředním jazykem teprve krátce, od roku 2004. Česky se hovoří pouze v České republice a její obyvatelstvo v Evropské unii představuje pouze 2 %.

Na základě zjištěných výsledků lze s jistotou potvrdit úvodní hypotézu o jazykové dostupnosti dokumentů na webových stránkách Výboru regionů, tj. převaha dokumentů v angličtině následovaná francouzštinou a poslední umístění češtiny v rámci těchto tří zkoumaných jazyků.

Resumé

Le thème de ce mémoire est le régime linguistique de l'Union européenne en pratique. L'objectif principal est de comparer l'accessibilité linguistique des documents sur les sites Internet du Comité des régions.

La partie introductive de ce mémoire présente brièvement le cadre institutionnel de l'UE. Les institutions de l'UE sont divisées en cinq groupes, les institutions de base, les institutions financières, consultatives, interinstitutionnelles et les agences de l'UE. Seul le Comité des régions appartenant aux institutions consultatives est mentionné ici. En raison de l'importance de cet organe consultatif pour ce travail, un chapitre entier est consacré au Comité des régions qui participe en partie au processus législatif de l'UE.

Étant donné que le thème principal est étroitement lié au régime linguistique de l'Union européenne, alors il fait l'objet d'un chapitre à part entière de ce mémoire. La question du multilinguisme est devenue une priorité toute particulière au sein de l'UE après les années 2004 et 2007. Ces sont les années de l'adhésion de plusieurs nouveaux États membres à l'UE. Ce nouveau élargissement de l'UE a plus que fait doubler le nombre de langues officielles. Aujourd'hui, l'Union européenne compte 27 pays membres et en tout 23 langues officielles. La raison pour laquelle le nombre de langues officielles n'est pas identique au nombre d'États membres est que certains États utilisent la même langue, comme par exemple l'Allemagne et l'Autriche. Les langues de l'Union européenne sont divisées en langues officielles, authentiques, les langues de travail, les langues régionales et minoritaires.

Le chapitre suivant traite du Comité des régions. Le Comité des régions est un organe consultatif institué par le Traité de Maastricht. Cette autorité, qui est composée de représentants des administrations régionales et locales, est l'institution la plus proche des citoyens européens et ceci grâce au processus législatif mis en place par l'UE. La structure interne du Comité des régions est composé du président ; du vice-président, du Bureau ; de l'assemblée plénières dont ses membres se réunissent six fois par an en sessions plénières à Bruxelles et enfin des six commissions spécialisés dans des domaines précis. Les compétences de base du Comité des régions est l'émission des avis et des résolutions pour exprime son opinion sur la législation européenne.

La deuxième partie du travail est consacrée à l'accessibilité des documents en tchèque, en français et en anglais sur les sites Internet du Comité des régions www.cor.europa.eu. Tout d'abord, la structure de ces sites est décrite. Il faut mentionner qu'à première vue les sites Internet du Comité des régions dans les trois langues explorées sont presque pareils.

Parce que sur les sites Internet se trouvent beaucoup de documents, donc c'était nécessaire de diviser ces documents en plusieurs catégories – les Informations générales, les Documents des réunions, la Législation et les Autres documents.

Au total 8984 documents ont été trouvés sur les sites Internet. Pour une meilleure compréhension, les résultats obtenus sont présentés sous formes de tableaux et graphiques. Dans la catégorie Informations générales 254 documents ont été situés qui se rapportent aux informations générales sur le Comité des régions, à ses activités et à ses structures, ainsi qu'à ses communiqués de presse, à ses nouvelles et à ses événements. La plupart de ces documents est disponible seulement en anglais. Cependant, certains renseignements de base sont disponibles dans les trois langues, tchèque, français, anglais, soit un total de 11 documents. Les catégories Documents des réunions et documents sur la Législation recueillent des documents qui traitent soit de la préparation des textes législatifs, ou les lois elles-mêmes. Ces documents devraient être compris par tous les citoyens européens qui sont souvent directement touchés par cette législation. Il n'est pas surprenant que la grande majorité des documents se trouvant sous ces deux catégories est disponible dans toutes les langues officielles, y compris le tchèque, le français et l'anglais. Dans le cas des Documents des réunions, ces documents présentent 4613 du nombre total 7561. Des résultats similaires ont été trouvés dans la catégorie Législation avec un nombre total de 947 documents. Encore une fois, les documents en anglais, en français et en tchèque prédominent avec 63,57%. Dans la catégorie Autres documents, qui est la moins nombreuses avec 222 documents, elle est composée principalement des fichiers PDF - des brochures, des études et des publications professionnelles. Ils sont encore plus disponibles en anglais, 57,66%.

L'objectif principal de ce mémoire est de comparer l'accessibilité des documents en tchèque, en français et en anglais. Après la synthèse finale des résultats de chacune des quatre catégories, il est devenu clair que la présomption prononcée au début de ce

travail a été confirmée. Sur le site du Comité des régions, la plupart des documents disponibles sont en anglais, soit un taux de 98,44%. À la deuxième place arrivent ceux en français avec 95,15% des documents. Enfin, ceux en tchèque occupent la dernière place du podium avec 58,64% des documents.

La primauté de l'anglais peut être expliquée par le fait, que l'anglais est une des langues de travail de l'UE et dans l'enseignement des langues étrangères, l'anglais occupe la première place. Une autre raison est le fait que l'anglais fait partie des langues officielles de l'UE depuis 1973 et non seulement la population du Royaume-Uni parle l'anglais, mais aussi les populations en Irlande et à Malte. Les résultats enregistrés par le français s'expliquent par des raisons surtout historique, parce que le français était la langue la plus importante et la plus parlée à la naissance de la CEE. En outre, l'anglais est le français restent les langues de travail de l'UE. À l'instar de la France, le français est parlé en Belgique et au Luxembourg. En revanche, le tchèque est une des langues officielles de l'UE depuis l'année 2004. Le tchèque n'est parlé qu'en République Tchèque et sa population ne représente que 2% de celle l'Union européenne.

Les résultats obtenus montrent que le principe du multilinguisme n'est pas respecté sur le site du Comité des régions parce qu'il y a de grandes inégalités entre le nombre de documents accessibles en anglais, français et surtout en tchèque.

Glosář

Součástí této bakalářské práce je dvojjazyčný česko-francouzský glosář obsahující klíčová slova a slovní spojení. Termíny jsou seřazeny abecedně podle české části glosáře. K jeho vypracování byl použit Čtyřjazyčný slovník práva Evropského společenství a příslušné internetové stránky, www.cor.europa.eu, www.europa.eu.

ČESKÝ TERMÍN	FRANCOUZSKÝ TERMÍN
Agentury EU	les Agences de l'UE
Anglický jazyk	La langue anglaise
Autentické jazyky	Les langues authentiques
Český jazyk	La langue tchèque
Evropská komise	La Commission européenne
Evropská unie	L'Union européenne
Francouzský jazyk	La langue française
Institucionální rámec	Le cadre institutionnel
Jazykový režim	Le régime linguistique
Jednací řád	Le Règlement de procédure
Komise	Les Commissions
Legislativa	La législation
Lisabonská smlouva	Le traité de Lisbonne
Listina základních práv Evropské unie	La Charte des Droits fondamentaux de l'Union européenne
Mnohojazyčnost	Le multilinguisme

Národní delegace	Les délégations nationales
Odborná publikace	La publication professionnelle
Plenární shromáždění	Les Sessions plénières
Politické skupiny	Les groupes politiques
Portál členů	Le portail des membres
Pracovní jazyky	Les langues de travail
Předsednictvo	Le Bureau
Regionální a menšinové jazyky	Les langues régionales et minoritaires
Regionální a místní zástupci	Les représentants régionaux et locaux
Regionální kanceláře	Les bureaux régionaux
Smlouva o Evropské unii	Le Traité sur l'Union européenne
Stanovisko	L'avis
Tiskové zprávy	Les communiqués de presse
Usnesení	La résolution
Úřední jazyk	La langue officielle
Úřední věstník	Le Journal officiel de l'Union européenne
Výbor regionů	Le Comité des régions
Víceúrovňová správa	La gouvernance multiniveaux
Zpravodaj	La lettre d'information

Použité zdroje

Literatura:

KŘEPELKA, Filip. *Mnohojazyčnost Evropské unie a její důsledky pro českou právní praxi*. Brno: Masarykova Univerzita, 2007, 130 s. ISBN 978-80-210-4298-8.

Řeč pro Evropu: Jazyky v Evropské unii. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2008, 16 s. ISBN 978-92-79-09155-1.

SVOBODA, Pavel. *Úvod do evropského práva*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, 236 s. ISBN 80-7179-857-6.

TICHÝ, Luboš a kol. *Evropské právo*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006, 897 s. ISBN 80-7179-430-9.

TICHÝ, Luboš, Richard KRÁL, Jiří ZEMÁNEK a Pavel SVOBODA. *Čtyřjazyčný slovník práva Evropských společenství*. 2. upravené vydání. Praha: Linde, 1999, 230 s. ISBN 80-7201-151-0.

TÝČ, Vladimír. *Základy práva Evropské unie pro ekonomy*. 4. Vydání. Praha: Linde Praha, 2004, 306 s. ISBN 80-7201-478-1.

ZBÍRAL, Robert. *Institucionální rámec Evropské unie: Právně-politologický pohled*. Praha: Linde, 2007, 239 s. ISBN 978-80-7201-682-2.

Právní akty:

Jednací řád Výboru regionů. *Úřední věstník L 23 z 31. 1. 2007*.

Dostupné z:

[http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32007Q0131\(01\):CS:HTML](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32007Q0131(01):CS:HTML)

Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii. *Úřední věstník Evropské unie C 83/13 z 30. 3. 2010*.

Dostupné z:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0013:0046:CS:PDF>

Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie. *Úřední věstník Evropské unie C 83/49 z 30. 3. 2010*.

Dostupné z:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0047:0200:cs:PDF>

Listina základních práv Evropské unie. *Úřední věstník Evropské unie C 83/389 z 30. 3. 2010*. Dostupné z:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:CS:PDF>

Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství. *Úřední věstník Evropské unie L 17 z 6. 10. 1958*.

Dostupné z:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/cs/consleg/1958/R/01958R0001-20070101-cs.pdf>

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému sociálnímu výboru a Výboru regionů – Nova rámcová strategie pro mnohojazyčnost.

Dostupné z:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0596:FIN:cs:PDF>

Internetové zdroje:

Agentury a decentralizované orgány. *Evropa: Portál Evropské unie*. Dostupné z:

http://europa.eu/agencies/executive_agencies/index_cs.htm

Evropská charta menšinových či regionálních jazyků. Dostupné z:

<http://www.mkcr.cz/assets/ministerstvo/Evropska-charta-regionalnich-ci-mensinovy-ch-jazyku.pdf>

Evropská integrace ve smlouvách. *Evropa: Portál Evropské unie*. Dostupné z

http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/treaties_introduction_cs.htm

Produkty pro regionální a menšinové jazyky. Evropská komise. Dostupné z:

http://ec.europa.eu/languages/languages-of-europe/rml-products_cs.htm

Protokol o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů. Dostupné z:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:102:0006:0010:CS:PDF>

Výbor regionů. *Evropský parlament*. Dostupné z:

http://circa.europa.eu/irc/opoce/fact_sheets/info/data/how/institutions/article_7161_cs.htm

Výbor regionů. Dostupné z: www.cor.europa.eu

Seznam obrázků, tabulek a grafů

Obrázky

Obrázek č. 1: Úvodní strana české verze internetových stránek Výboru regionů 28

Tabulky

Tabulka č. 1: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Obecné informace 33

Tabulka č. 2: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Podklady ke schůzím 36

Tabulka č. 3: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Legislativa 38

Tabulka č. 4: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Ostatní dokumenty 40

Tabulka č. 5: Celková dostupnost dokumentů na internetových stránkách Výboru regionů 41

Grafy

Graf č. 1: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Obecné informace 34

Graf č. 2: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Podklady ke schůzím 36

Graf č. 3: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Legislativa 38

Graf č. 4: Jazyková dostupnost dokumentů v kategorii Ostatní dokumenty 40

Graf č. 5: Celková dostupnost dokumentů na internetových stránkách Výboru regionů 42

PŘÍLOHA – Tabulka nalezených dokumentů

ODKAZ	POČET DOKUMENTŮ	KATEGORIE
O Výboru regionů	–	–
Výbor v kostce	1	Obecné informace
Prezentace	3	Obecné informace
Předseda a členové	4	Obecné informace
Organizace	10	Obecné informace
Činnost VR	–	–
VR v rozhodovacím procesu	1	Obecné informace
Celkový přehled	–	–
- Činnost VR	1	Obecné informace
- Priority	1	Obecné informace
- Víceúrovňová správa	–	–
- Multilevel governance	1	Obecné informace
- Bílá kniha VR	1	Obecné informace
- CoR Ateliers	1	Obecné informace
- Odborné publikace	22	Ostatní dokumenty
Schůze a dokumenty	6	Obecné informace
Konzultace	5	Obecné informace
Komise	45	Obecné informace
Sítě	5	Obecné informace
Aktuality a akce	–	–

Tiskové zprávy	30	Obecné informace
Rozhovory	20	Obecné informace
Zpravodaje	23	Obecné informace
Akce	57	Obecné informace
Aktuality	32	Obecné informace
Dokumenty	–	–
Brožury	71	Ostatní dokumenty
Studie	95	Ostatní dokumenty
Loga	3	Ostatní dokumenty
Podklady ke schůzi	–	–
- Meeting agenda	7561	Podklady ke schůzím
- Search	947	Legislativa
- Practical information	30	Ostatní dokumenty
Archivy	6	Obecné informace
Zúčastněte se	–	–
Internetové průzkumy	1	Ostatní dokumenty
Navštivte nás	1	Obecné informace
Celkem nalezeno	8984	–